

KOPIDLENSKÉ LISTY

čtvrtletník pro Kopidlensko
Červenec 2020 | cena 20 Kč vč. DPH

**Roušky,
kam se podíváš**

Tak trochu covidové číslo...

KOPIDLENSKÉ LISTY

Červenec 2020

V čísle najdete

[4] O Kopidlně v době koronaviru: rozhovor se starostkou Hanou Masákovou

[9] Jak jsme se vyrovnávali s těžkou dobou: anketa Kopidlenkých listů

[17] Žáci se vydali za Harrym Potterem do Velké Británie

[19] Jak probíhá vyučování, když je škola zavřená

[26] Co byste řekli na novou nabídku ve sportovní hale?

[27] Křížek na Smutné cestě v rukou restaurátora

[28] Ptáme se Oldřicha Suchoradského a Vladimíra Turka, jak se žije v Hradci a Běcharech

[31] Nález ve škole inicioval po 41 letech setkání s bývalými učiteli

[32] S Vladimírem Šoltysem o ornitologii nejen na Kopidlenku

[39] Zrušení soutěžní sezony poskytlo prostor ke stavbě nových modelů

[40] Fotbalisté nekopali do míče, ale do země

Úprava autobusové zastávky revitalizaci náměstí prozatím završila

Vážení spoluobčané,
ráda bych Vás přivítala v tomto vydání Kopidlenkých listů.

Máme za sebou velice složité období nouzového stavu, ve kterém jsme prošli extrémními situacemi. Koronavirus zasáhl nejen naše město, naši republiku, ale celý svět. S nastalou situací jsme se museli vypořádávat a pružně reagovat na vládou daná nařízení. Naší snahou bylo všem spoluobčanům pružně předávat nejnovější informace. O podrobnostech na toto téma se dočtete v dalším příspěvku.

Dokončení autobusové zastávky

I přes zmíněný nouzový stav investiční akce v našem městě pokračovaly. V dubnu došlo k dokončení Revitalizace Hilmarova náměstí – chodník I, v části před poštou, tak jak jsme měli naplánováno. Po dokončení tohoto prostoru náměstí došlo k zabudování nové autobusové zastávky a k situační změně parkovacího stání. Celkový vzhled po dokončení této investiční akce pozvedly zelené stromy, mobiliář a předzahrádka provozoven nabízející příjemné posezení. Plánovali jsme dokončit i zbylý prostor před poštou, který nebyl součástí této akce, ale z důvodu předpokladu zhoršení ekonomické situace jsme realizaci odložili.

Další finanční injekce pro školu

Stavba rekonstrukce budovy II. st. ZŠ pokračuje. Obdrželi jsme rozhodnutí o přidělení evropské dotace na akci Rekonstrukce odborných učeben ZŠ Kopidlno ve výši 31,5 mil. Kč. Dotace obsahuje nejen rekonstrukci budovy II. stupně, ale i výstavbu spojovacího koridoru, rekonstrukci dílen a vše s vybavením nejen novým

Hana Masáková,
starostka Kopidlna

nábytkem, ale i IT. Proto proběhlo výběrové řízení na dodavatele stavby Rekonstrukce odborných učeben ZŠ Kopidlno – rekonstrukce přístupového koridoru a objektu dílen. Ekonomicky nejvýhodnější nabídku podala společnost Stavební centrum Hlušice, s. r. o., za cenu 18,7 mil. Kč s DPH. Smlouva o dílo byla odsouhlasena na červnovém zasedání zastupitelstva. Předání stavby firmě proběhne začátkem července. Stavba by měla být dokončena za 12 měsíců.

pokračování na straně 3

pokračování ze strany 2

Žádost o dotaci jsme začátkem letošního roku podali na oplocení školského areálu v národním programu Ministerstva financí (dále MF). V polovině června jsme obdrželi od MF informaci, že jsme byli v této žádosti úspěšní a bude nám přidělena dotace ve výši 90 %, tj. 2,6 mil. Kč z předpokládané částky plánované akce 2,9 mil. Kč. Pro přidělení dotace však musíme splnit několik podmínek a jednou z nich je zrealizování stavby v letošním roce. Proto jsme okamžitě zahájili administrativní přípravu výběrového řízení na dodavatele stavby. Věřím, že novým oplocením okolo školského areálu dojde k celkovému ucelení stavebních prací areálu školy.

Chodník a osvětlení

V rámci opravy objízdné trasy v ulici Lipová došlo k výměně obrub, na které jsme se finančně podíleli. Proto jsme také naplánovali i opravu chodníku v celé délce ulice. Rekonstrukci chodníku v ulici Lipová realizují naši zaměstnanci Místního hospodářství. Termín dokončení jsme si stanovili na konec prázdninových měsíců.

V podzimních měsících by naši zaměstnanci měli zahájit realizaci akce Kopidlno – oprava

části sítě veřejného osvětlení – ulice Jičínská, Nerudova, U Trati, K Bažantnici, Lipová. Jedná se o realizaci stavby, která je vynucená ze strany ČEZu, z důvodu kabeláže do země.

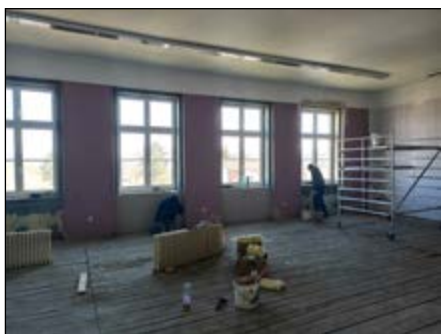
Dopady viru a návrat k normálu

Všichni jsme zaznamenali ze sdělovacích prostředků zmínku o špatných ekonomických podmínkách státu. Důsledky již nyní zaznamenáváme propadem příjmů daní v našem rozpočtu. Konzultujeme situaci s mnoha orgány, abychom dovedli odhadnout situaci vývoje příjmů do našeho rozpočtu. Rozpočtové opatření, které bylo zastupitelům na červnovém zasedání předloženo, bylo připraveno ve výši 3,3 mil. Kč. Ke škrtům došlo v mnoha oblastech rozpočtu včetně příspěvkové organizace. Uvidíme, jak se bude situace vyvíjet nadále. Situaci i nadále pečlivě sledujeme.

Nyní se vracíme k „normálu“ i v kulturních a sportovních akcích. Vedoucí jednotlivých organizačních složek vám termíny konání akcí předávají v letáčích, které obdržíte jako obvykle začátkem měsíce do vašich schránek. Přijďte proto tyto akce podpořit svojí účastí.

Nastalo letní období, období dovolených a pro děti období prázdnin. Přeji Vám všem co nejvíce pěkných slunečných dní a příjemně strávenou dovolenou ať už kdekoliv.

Hana Masáková, starostka
(mezititulky KL)

„Růžový dar“ pro město

Letos na jaře nabídli pěstitelé růží, provozovatelé „Růžové školky“ ze Sobotky, že městu darují růže k využití na veřejných prostranstvích. Po vybrání vhodných míst proběhla jednání, jejichž výsledkem bylo přijetí daru 107 kusů sazenic růží v celkové hodnotě téměř 20 tisíc korun od pana Luboše Pelce. Růžičky byly vysázeny u bývalé školy v Mlýnci a ve Vackově ulici v Kopidlně. Pracovníci Místního hospodářství o růžičky pečují a těšíme se, že upravená prostranství budou dělat kolemjdoucím radost. (kl)

Lidé pomáhali, rodiny mohly zbrzdit a trávit čas společně doma

O Kopidlně v době koronaviru se starostkou Hanou Masákovou

V podzimních měsících jsme začali slyšet ze sdělovacích prostředků o novém virovém onemocnění covid-19, které způsobuje nový koronavirus SARS-CoV-2. Asi nikoho v tu chvíli ještě nenapadlo, jaký dopad bude mít epidemie koronaviru na celý svět. Světová zdravotnická organizace prohlásila epidemií 11. března 2020 pandemií. V České republice jsou zahájena jednání krizových štábů a jednotlivá státní nařízení platí pro všechny občany v ČR. Následovalo vyhlášení nouzového stavu, musely být uzavřeny školy, postupně se zavíraly hranice, utlumilo se podnikání, nakonec došlo i k zastavení výroby v automobilovém průmyslu a navazujících podnicích. Ekonomické dopady jsou obrovské nejen pro stát, ale i pro všechny obce a mnohé jednotlivce.

Jaká je a byla situace v Kopidlně a jaký je po koronaviru výhled města do budoucna, jsme zjišťovali v rozhovoru se starostkou Hanou Masákovou.

V červnu, kdy vzniká tento rozhovor, se můžeme na koronavirovou epidemii podívat už z odstupu. Vzpomenete si, jaké byly první březnové dny, kdy to všechno začalo? Co se změnilo po vyhlášení mimořádných opatření na úřadě, v činnosti samosprávy i v běžné činnosti města? Jaké úkoly přibýly v pracovním dni starostky, úředníků, zaměstnanců?

Po uzavření základní školy a obdržení prvních vládních opatření došlo postupně k uzavření sportovní haly, veřejně přístupných hřišť a kulturního a vzdělávacího centra včetně knihovny. Novinkou pro nás všechny bylo nošení roušek, používání dezinfekce nejen na povrchy, ale i na ruce a v mnohých případech i práce z domu a výuka z domu. Na úřadě probíhaly pravidelné porady s rozdělením úkolů a přizpůsobení se dané situaci. Občany jsme vyzvali, aby v maximální možné míře vyřizovali úkony elektronicky, v případě návštěvy úřadu se musela dodržovat přísná hygienická pravidla. Pro jednání s klienty byly vyčleněny dané místnosti, kde se návštěvy zapisovaly, a celý prostor se následně dezinfikoval.

Pro osoby 70+ platilo doporučení, aby co nejméně vycházely ze svých domovů, proto jsme zavedli pomoc seniorům. Toho se ujala vedoucí sportovní haly, která přijímala požadavky od občanů na nákupy, dovoz obědů, léků, roznosy roušek, letáků atp. Měli jsme i seznam dobrovolníků z řad občanů Kopidlna a okolí, ale požadavků nebylo takové množství, abychom museli využít jejich pomoc. I tak jim však patří poděkování za ochotu a vstřícnost. Také KVC se proměnilo v tzv. rouškovnu. Vedoucí KVC přijímala od občanů ušité roušky,

případně materiály na šití roušek. Sestavovali jsme letáky a hlášení pro všechny spoluobčany, pravidelně jsme informovali na facebooku a vedení města bylo v kontaktu s obvodními lékaři, obvodní policií v Kopidlně a krizovým štábem v Jičíně.

Jaká byla v Kopidlně situace ohledně ochranných prostředků? Obce většinou hlásí, že si musely pomoci samy.

V první vlně jsme nějaké roušky nakoupili. Ty byly rozdány do všech obchodů v Kopidlně, hasičům a seniorům 60+. Z krizového štábu a také z firmy AVEFLOR, a. s., Budčevy jsme obdrželi dezinfekční prostředky, které jsme nabízeli a v případě zájmu předávali do obchodů, na benzínku, hasičům, základní škole a část zůstala na městském úřadě a v našich organizačních složkách. Dezinfikovalo se několikrát denně jak na úřadě, tak v domově s pečovatelskou službou a nutné to bylo i v KVC, protože se tam přijímaly roušky a materiál.

Jak z vašeho pohledu situaci zvládaly ústřední orgány a krizové štáby? Jaká byla informovanost a podpora obcí? Dostalo se vám nějaké pomoci ze strany státu, Královéhradeckého kraje nebo odjinud? Nebo si lépe dokázali pomoci sami lidé mezi sebou?

Na začátku musela udělat vláda rozhodnutí, zda bylo ideální, o tom je dnes s odstupem času snadné polemizovat. Pak ale docházelo k různým změnám, úlevám a výjimkám, které mi mnohdy připadaly nelogické. Informace jsme dostávali z různých zdrojů, jednak vycházela nařízení ve sbírce zákonů a jednak jako opatření různých ministerstev. Po celý nouzový stav jsem veškeré informace posílala všem zastupitelům. Komunikace s krizovými

štáby ORP Jičín a Královéhradeckého kraje byla dobrá, několikrát jsem komunikovala i osobně s hejtmánem a reakce byly prakticky okamžité. Překvapilo mě ale, jak málo ochranných pomůcek měli k dispozici lékaři. Protože jsem s nimi byla v kontaktu, chtěli jsme jim také nabídnout pomoc, ale dostalo se mi informace z krizového štábu, že lékaři a lékárny jsou zásobovány přes lékařskou komoru. Bylo to ale zvláštní. Třeba majitelka lékárny v Kopidlně má lékárnu i v Lomnici, kde dostala sedm roušek na osobu, a tady jen jednu a půl roušky na osobu.

Královéhradecký kraj rozvažel obcím dezinfekce a jednorázové roušky. Roušek jsme obdrželi asi pět set kusů, s dezinfekcí byla situace lepší. Později jsme chtěli nakoupit v Avefluoru v Budčevsi a tam se majitelé zachovali excelentně, protože dezinfekci jsme od nich dokonce získali zadarmo. Pomohli nám díky svým kontaktům i s dodávkou rukavic, které jsme nemohli v exponované době vůbec sehnat.

A pak samozřejmě nemůžu zapomenout na dobrovolníky, kteří začali šít roušky a podělili se jak s námi, tak mezi sousedy a známými.

Jak se do života ve městě promítly restrikce, zavřené obchody a služby atd.? Máte ohlasy od obyvatel a podnikatelů? Co lidé vnímali jako největší problém?

Ze začátku byl největší problém vůbec pochopit, že se mají obchody a provozovny zavřít. Zmatečné byly vyhrazené nákupní časy pro seniory, ale jinak si myslím, že se s tím lidé vypořádali dobře. Pro podnikatele byl samozřejmě největší problém, pokud museli své živnosti zavřít. Proto doufám, že jim k přežití alespoň trochu pomůže kompenzační bonus od státu, pokud si o něj zažádali. Stinnou stránkou je, že se náklady na jeho vyplacení snaží stát přenést opět na obce.

Byla u někoho z obyvatel Kopidlna nebo jeho místních částí potvrzena nákaza covid-19?

Jeden případ jsme tu měli. Nedostali jsme o tom ale oficiální informaci, hygienická stanice zveřejňuje jen čísla za celý okres Jičín. Protože jsme malé město, dozvěděli jsme se to přímo od rodiny nemocného. Popravdě mě překvapilo, jak někteří spoluobčané reagují v krizových situacích nepřiměřeně a zbytečně šíří mezi ostatní paniku. Abychom předešli dohadům a zmatkům, zveřejnili jsme informaci se souhlasem rodiny na facebookové stránce. Od lékařů, se kterými jsem byla v kontaktu, jsme měli prů-

pokračování ze strany 4

běžné informace i o počtech lidí v karanténě, u těch se ale nákaza nepotvrdila. Z kontaktů s okolními starosty vím, že nějaký případ se vyskytl v Osenicích a na Rožďalovicku byla nakažena jedna celá rodina, která přicestovala z Itálie.

Koronavirová krize se negativně promítne do hospodaření všech obcí. Už nyní znamenávají pokles příjmů z výběru daní, stát navíc vymýšlí způsoby, jak z rozpočtů samospráv vytáhnout další peníze na likvidaci škod podnikatelů. Co to znamená pro rozpočet Kopidlna? Máte už nějaký odhad, o kolik se letos propadnou celkové příjmy města, a plán, jak ztrátu vyrovnat? Bude se škrtnat, padnou za obět některé akce, vezme si město úvěr?

Hned v druhé půlce dubna jsme zasedli s finančním odborem a začali hledat rezervy u akcí, které se nemusí realizovat hned. V pro-

jmů spolu se započítáním odpuštěných nájmů v městských nebytových prostorách v době nouzového stavu. Nechceme to podcenit, takže situaci mapujeme spolu se Svazem měst a obcí, bankami a krajem, podle odhadů prý hrozí až 25procentní propad rozpočtového určení daní. Nechci být ale tak skeptická. Od státu bychom měli obdržet pomoc ve výši 1200 korun na obyvatele, takže pokud dostaneme 2,5 milionu, mohli bychom pokrýt propad daňových příjmů na další čtvrtletí.

Město má v tuto chvíli jediný úvěr, ze kterého doplácíme už jen 3,5 milionu, takže kdyby bylo nejhůř a přišel opravdu špatný rok, můžeme si znovu půjčit a nebude nás to tolik bolet. Počítám ale, že letos to nebude nutné.

Vnesl koronavirus do našich životů jen negativní věci, nebo lze na celé situaci najít i něco pozitivního? Co vás během té doby trápilo, a co naopak potěšilo?

Samozřejmě nám všem koronavirus přinesl spoustu práce a starostí navíc, ale s každou novou situací se musíme vyrovnat, pokud chce-

dou bylo, že jsme mohli udělat zasedání rady třeba v osm ráno, pokud byli radní doma. K nevýhodám bych přičítala, že videokonference je závislá na kvalitě internetového připojení a někdy vzniká v přenosu drobné zpoždění, které vnáší zmatek. Myslím ale, že jsme se s nástrahami v rámci možností vypořádali.

Dá se říct, že teď, v červnu, se život v Kopidlně pomalu vrací do normálu? Nebo vnímáte věci, které koronavirus změní už „navždy“, například proto, že se osvědčily nebo že budeme do budoucna opatrnější?

Je to tak, život se vrací do normálu, lidé se už nebojí vyjít ven a všechna opatření se postupně zmírňují. Vidím, jak se vrací život na náměstí, lidé opět chodí posedět na předzahrádce u cukrárny a nebojí se setkávat.

První zasedání zastupitelstva, které jsme po nouzovém stavu uspořádali, se konalo v KVC, kde jsme mohli lépe dodržet větší rozestupy. Je tam také příjemnější a klidnější prostředí, což je dáno i tím, že tam nejedí pod okny auta, jako je tomu na úřadě. Je možné, že

Za roušky se nestydíme! Takhle jste se nám fotografovali do facebookové výzvy Kopidlenských listů během „rouškového období“. Děkujeme vám za zodpovědný přístup a doufáme, že roušky nebudeme zase delší dobu potřebovat. I když se vyplatí být připraven...

vozních nákladech je to složitější, i přesto jsme dali dohromady celkově asi 3,3 milionu úspor, které šly už v červnu do rozpočtového opatření. Například realizaci sběrného dvora nebudeme letos ani začínat, odsune se až na roky 2021 a 2022. Odložili jsme výměnu oken na zdravotním středisku, milion jsme mohli škrtnout na veřejném osvětlení, které bude dělat opět naše parta z Místního hospodářství. Totéž chodník v ulici Lipová, na který se vrhli naši zaměstnanci. Dokázali jsme vysoutěžit levnější materiál, stejně tak nás tam vyšly levnější obrubníky. Část rozpočtu seškrtnala škola a ušetřilo se samozřejmě i na kulturních akcích, které se nemohly konat.

Rozjetá rekonstrukce základní školy běží dál, tam čerpáme dotaci, takže ji nemůžeme zastavit. Navíc nám vyšla z ministerstva financí 90procentní dotace na oplocení areálu školy, tu by také nebylo rozumné odmítnout, takže peníze na spolufinancování musíme najít.

Na konci května jsme zjistili, že jsme už na deseti procentech v propadu daňových pří-

jímů jít dál. Museli jsme přizpůsobovat práci tak, abychom se potkávali co nejméně a aby zaměstnanci s rodinnými příslušníky v seniorovém věku mohli pracovat i z domova. Viděla jsem, že lidé chtějí pomoci, nosí roušky nebo materiál. Neviděla bych to tedy jen negativně, mělo to i něco do sebe, rodiny si uvědomily, že se dá zbrzdít a trávit čas společně doma. Sama jsem poznala, jaké to je, když nemusíš spěchat po večerech a víkendech na různá jednání, valné hromady a setkávání, protože se v té době nemohly konat. Cestou na krajské zastupitelstvo jsem kvitovala také to, že ulice Hradce Králové byly téměř prázdné, to nikdy jindy nezažijete.

Komunikovali jste s kolegy více elektronicky? Třeba formou videokonferencí?

Ano, formou videokonferencí zasedala rada města, stejným způsobem jsem absolvovala i některá školení. Někdy to znamenalo naučit se pracovat s novým programem, museli jsme také dokoupit příslušenství k počítači. Výho-

nakonec změníme místo k jednání zastupitelstva nastálo, rozhodně si o tom chci s kolegy promluvit.

Jinak si myslím, že změny nebudou velké. Je fajn, když víme, že se dokážeme domluvit i na dálku přes videokonferenci, ale drobné technické problémy jsou někdy frustrující. Myslím si, že není nad to sejít se u jednoho stolu osobně.

A ještě osobní otázka: jaké byly u vás doma letošní Velikonoce? Lišily se od těch obvyklých?

Díky tomu, že člověk nikam nemohl, odpadly návštěvy a trávili jsme čas doma. Snad poprvé jsem si na Velikonoce mohla vychutnat pohádky v televizi. Výprasku jsem ale ušetřena nebyla, o to se postarali syn s manželem a v kontaktu jsme byli i se sestrou a jejich rodinou, takže i švagr a synovci museli tetu vyšupat. Celkově jsme ale poznali klidnější Velikonoce než obvykle, protože koledníci nebyli nikde vidět.

Ptal se Martin Žantovský

Trápení s vodou vyřešily obrubníky

Stékání dešťových vod ze silnice směrem na Bílsko do prostoru před obchodem s potravinami na sídlišti bylo předmětem opakovaných stížností tamních obyvatel. Problém byl odstraněn úpravou sjezdu ze silnice a osazením nových obrub; tyto práce byly provedeny pracovníky Místního hospodářství. Údržba silnic provedla v této lokalitě rozšíření komunikace položením nové živичné vrstvy. (kl)

Havárii střechy se podařilo zažehnat

Na začátku dubna postihla zubní ordinaci v kopidlenkém zdravotním středisku havárie – došlo k zatečení vody z poškozené střechy. Na opravu nastoupili pracovníci Místního hospodářství. Při provedení revize celé střechy zjistili, že střecha v prostoru atiky je značně potrháná. Pustili se proto do práce – ořezali původní lepenku a vyčistili plochy kolem celé atiky, provedli penetraci, opětovně dolepení pásu kolem atiky, doplnili a opravili oplechování a přelepili velké plochy plechů na atice. A plánuje se v příhodném čase provést nátěr atiky. (kl)

V rámci údržby zeleně provedli pracovníci Místního hospodářství ořez lip v místní části Mlýnec u návsi. (kl)

V souvislosti s revitalizací kopidlenkého náměstí byly prořezány lípy u autobusové zastávky. Po kompletním úklidu větví byla provedena úprava terénu včetně založení nové travnaté plochy. Vše udělali pracovníci Místního hospodářství. (kl)

Jak se z KVC stane rouškovna?

Jednoduše. Začnete se bát o sebe, své blízké a samozřejmě k tomu přispěje tlak médií. Nový vir nás všechny ochromil a ochranou byla rouška. Všude jsme slyšeli: moje rouška chrání tebe, tvoje rouška chrání mě.

Bylo potřeba začít jednat a shánět roušky pro nejohroženější část obyvatel, naše rodiče a prarodiče. První várku roušek v počtu 680 kusů jsme objednali hromadnou objednávkou. Po obdržení jsme roušky nabalili do sáčků, vytvořili a přidali návod k použití a dobrovolnice roznesly seniorům 60+ po Kopidlně a místních částech. Dále se věnovaly prodavačkám v obchodech, poště, škole, školce, zaměstnancům městského úřadu, obvodnímu oddělení Policie ČR, hasičům a dalším.

Zároveň s objednávkou šla výzva a prosba

o pomoc se šitím roušek a věnování materiálu, kterou jsme zveřejnili v letáku a byla hlášena rozhlasem. Přihlásilo se nám 13 žen, které dokázaly šít roušky, a 18 žen (rodin) věnovalo materiál na roušky. Paní Maruška dokonce věnovala šicí stroj. Většina žen šila ze svého materiálu, kdo neměl, dostal věnovaný materiál. Našité roušky se shromažďovaly v dětském oddělení knihovny a na výběr jsme měli z několika druhů. Dobrovolnice našly celkem 1067 kusů roušek a věnováno bylo několik desítek kilogramů materiálu. Paní Jana našla 307 kusů, Jana druhá 160 kusů a Marcela 107 kusů. Ale je jedno, kdo kolik našel, každý z nás pomohl tak, jak to dokázal. Já bych třeba roušku neušila ani za měsíc, takže jsem mohla pouze roušky vybírat.

Roušky našité dobrovolnicemi se roznášely v druhém kole roznosu pro seniory 60+. Ostatní roušky jsme na požádání roznášeli zájemcům, kteří si roušku objednali telefonicky nebo si přišli přímo na KVC. Nějaké zásoby ještě stále máme a jsou všem k dispozici.

Chtěla jsem vás všechny dobrovolnice vjmenovat a veřejně vám poděkovat v tomto článku. Některé ženy ovšem o takovou „slávu“ nestály, respektují tedy jejich rozhodnutí a jmenovat nebudu nikoho. O poděkování, které proběhlo na KVC, informuji v jiném článku.

Moje zjištění – máme v našem městě moc šikovné a ochotné ženy. Chci vám ještě jednou MOC poděkovat. Jste úžasné a úžasní.

Míša Havelková

V první polovině března si jeden z pracovníků Místního hospodářství při úklidu náměstí všiml propadlé dlažební kostky před prodejnou COOP. Řešení muselo být okamžité. Problém byl zachycen včas, nebylo ohroženo zdraví ani bezpečnost procházejících osob ani projíždějících aut. Pracovníci Místního hospodářství starý propadlý pískovcový kanál opravili a místo znovu zdláždili. (kl)

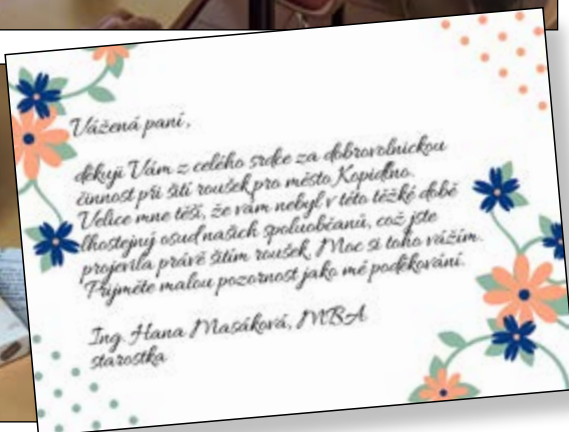

Mezi velké množství povinností (nejen) města v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví při práci patří i pravidelná každoroční kontrola pracovišť a objektů města. Jedním ze zjištěných nedostatků bylo poškození schodu u autobusové čekárny na kopidlenkém náměstí. Vadu odstranili pracovníci Místního hospodářství na konci dubna. (kl)

Vedle mnoha jiných činností pracovníci Místního hospodářství na konci května opravili propadlý škrábák na boty před vstupem do kopidlenkého zdravotního střediska z ulice T. Svobody. Je to vstup i do lékárny, takže jím projde opravdu hodně lidí. (kl)

Poděkování za roušky i materiál

Na 3. června jsme pozvali do zázemí KVC všechny ženy, které šily roušky a věnovaly materiál. Připravili jsme malé občerstvení, pro každou bonboniéru s květinou. Při kávě, čaji, zákuscích z místní cukrárny a chlebičkách jsme strávili prima odpoled-

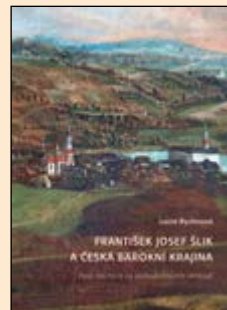
ne, při kterém se probrala nejen doba covidu. Poděkovat přišli paní starostka a pan místostarosta. Je škoda, že pozvání nepřijaly všechny pozvané, takže ještě jednou všem – VELKÉ DÍKY.

Míša Havelková

Kopidlno nezůstává pozadu. Vpravo proslulý snímek hradního mluvčího ze setkání poradního týmu prezidenta v Lánech aneb najdi pět rozdílů. 😊

Vyšla nová kniha o F. J. Šlikovi a barokní krajině

Nakladatelství Scriptorium nedávno vydalo pozoruhodnou knihu, která určitě potěší zájemce o historii Jičínska a východních Čech, o okolní architekturu,

život místních obyvatel včetně šlechty a v neposlední řadě zájemce o zdejší krajinu a přírodu, současnou i minulou. Kniha se jmenuje František Josef Šlik a česká barokní krajina s podtitulem Život šlechty na východočeském venkově a napsala ji historička umění Mgr. Lucie Rychnová, Ph.D. Tato jičínská rodačka, nyní pracující v Praze, zpracovala zajímavé téma již v rámci své dizertační práce, dále jej rozvinula a poté shromáždila do uvedené knihy. Zde je text anotace, jak jej na svém webu uvádí Kosmas.cz:

„V polovině března vyšla publikace mapující mimo jiné významnou část dějin Kopidlenska – František Josef Šlik a česká barokní krajina. Interdisciplinárně pojatá monografie zkoumá vztah člověka a (kulturní) krajiny na příkladu barokního šlechtice Františka Josefa Šlika (1656–1740) a jeho aktivit v krajině jeho východočeských panství v okolí Jičína – konkrétně panství Kopidlno, Staré Hradky, Jičíněves, Veliš a Vokšice. Kniha představuje osobnost Františka Josefa Šlika, uvádí řadu dosud souhrnně nepublikovaných poznatků, dále uvádí do náboženské a hospodářské situace jeho dominií, jakož i do sociálního světa poddaných. Nejrozsáhlejší část se věnuje Šlikovým stavebním aktivitám a směřuje k rekonstrukci podoby krajiny v jeho době. Závěrečný exkurs do Šlikovy knihovny na zámku v Jičíněvsi podhalí, nakolik mohla mít četba spisů vliv na stavební a krajinotvornou činnost aristokrata. Kniha je bohatě ilustrována a vybavena rejstříky.“

K tomu ještě dodejme, že na obálku knihy si autorka vybrala vedutu městečka Kopidlno (olejomalba) z 2. poloviny 18. století, která je uložena ve sbírkách Národního památkového ústavu. Kromě povídkové badatelské práce je potřeba ocenit také přizvání profesionálního fotografa, jehož kvalitní snímky nám v knize představují zejména architekturu v krajině. (zgl)

Jak jsme se vyrovnávali s těžkou dobou

Opatření proti koronaviru zasáhla do našich životů s různou intenzitou, těžko se však najde někdo, koho by zcela minula. Zajímali jsme se, jak se s dobou koronavirovou vyrovnávaly kopidlenské organizace, spolky, podnikatelé a další instituce. Děkujeme všem, kteří si našli čas podělit se o svoji zkušenost v naší anketě. (kl)

Tělocvičná jednota Sokol Kopidlno

Jak zasáhl koronavirus do života vaší organizace a jak vám změnil plány na zbytek letošního roku?

Vládní nařízení zcela zásadním způsobem zabrzdlila přípravu tábora v Ledcích. Tábor máme již od konce ledna zcela obsazen a stále jen čekáme na informace, zda vůbec, a zejména za jakých podmínek bude možné tábory uspořádat. S postupem času narůstá nervozita, protože postupem nevybíráme od rodičů žádné peníze, nic nenakupujeme, tábor připravujeme pouze „na papíře“, a stále informace žádné. Za tohoto stavu i s ohledem na způsob a podmínky otevírání škol silně zvažujeme realizaci pořádání tábora. Bohužel i brigádnická činnost na údržbu a přípravu táborové základny byla jen minimální v rámci současného rozvolňování zákazů.

Pokud se týká rekreační sezony v srpnu v našem táborovém areálu, tak by měla proběhnout bez nějakých výraznějších omezení. Doplněno: dnešním dnem, tj. 19. 5. 2020 jsme nuceni letní tábor dětí v Ledcích zrušit!!!

Samozřejmě že zásadním způsobem koronavirová krize ovlivnila i chod sokolovny. Byla ukončena všechna soutěžní utkání ve stolním tenise, a to dvě kola před koncem soutěží. Ženy sokola byly nuceny ukončit cvičení v sokolovně. Zrušeny byly i veškeré kulturní akce. Nejvíce nás mrzel zrušený ples SZaŠ Kopidlno, který vždy patřil k nejkrásnějším. Zrušen byl dětský karneval, prodejní akce, divadelní vystoupení Aloise Náhlovského, ...

Také naši chloubu kurz tance a společenské výchovy pro žáky osmých a devátých tříd jsme byli nuceni zrušit. Zde doufáme, že se tato akce uskuteční v roce 2021.

Ovlivní tato zkušenost nějak vaši činnost trvale? Nebo předpokládáte, že se časem vše vrátí do stejných kolejí jako před koronavirem?

Nepředpokládáme nějaké trvalé omezení naší činnosti v budoucnu.

Přinesla vám krize i něco pozitivního? Pro některé lidi byla třeba příležitostí trávit více času s rodinou nebo objevit mezilidskou solidaritu a ochotu k vzájemné pomoci.

Snad jen to, že každý měl více času pro

sebe a svou rodinu a mohl si sám rozhodnout, jak s ním naloží. Bohužel jen v rámci vládních restrikcí. Někteří naši členové se aktivně zapojili do šití roušek.

František Brodský, starosta spolku, a Ing. Milan Šafler, jednatel

Kopidlenské žížalky

Jak zasáhl koronavirus do života vaší organizace a jak vám změnil plány na zbytek letošního roku?

Koronavirus ovlivnil fungování našeho spolku celkem významně. Vůbec první akce, kterou jsme musely kvůli nastalé situaci zrušit, byl „Jarní bazárek“. To nás sice mrzelo, nicméně na chod spolku to nemělo až tak zásadní vliv. Dále jsme musely odvolat plánovaný výlet na Velikonoční trhy na zámku Sychrov.

Horší to začalo být ve chvíli, kdy jsme musely zrušit všechny naše kroužky (tvořivé dílničky, angličtina pro nejmenší, tanečky, bubínkování, hýbanky pro batolata). Tím pádem jsme přišly o veškeré příjmy, díky kterým si můžeme dovolit platit nájem v naší skvělé klubovně.

V tu dobu jsme stále věřily, že budeme moci uspořádat naši charitativní akci „Sportovní odpoledne plné zábavy pro rodiny s dětmi“. Akce měla proběhnout v sobotu 9. 5. 2020, nicméně okolnosti nás donutily začít přemýšlet nad tím, zda akci zrušit nebo se pokusit o její přesunutí. Osud nám byl nakloněn a nám se po nemalém úsilí podařilo celou akci přesunout na konec prázdnin, a to na sobotu 29. 8. 2020. Myslíme si, že tím víc než plnohodnotně nahradíme původně naplánované „Rozloučení s prázdninami“. Už teď se na akci moc těšíme a věříme, že si ji společně s námi náležitě užijete. Pro více informací o této akci sledujte naše fb stránky.

Věříme, že další akce, které máme v plánu, zrealizujeme tak, jak jsme si předsevzaly. Jedná se hlavně o příměstský tábor a „Pohádkový park“.

Ovlivní tato zkušenost nějak vaši činnost trvale? Nebo předpokládáte, že se časem vše vrátí do stejných kolejí jako před koronavirem?

Předpokládáme, že koronavirus naše fungování neohrozí, my se nedáme. Věříme, že se od září vrátíme do našeho původního režimu, obnovíme všechny kroužky – a kdo ví, možná přidáme ještě něco navíc. Sledujte nás a nechte se překvapit.

Přinesla vám krize i něco pozitivního? Pro některé lidi byla třeba příležitostí trávit více času s rodinou nebo objevit mezilidskou solidaritu a ochotu k vzájemné pomoci.

Co se týče mezilidské solidarity a ochoty pomáhat, nemohu nezmínit šití roušek. Asi nedokážu spočítat, kolik hodin jsme touto

činností strávily, nicméně výsledkem bylo přes 600 ks roušek, které jsme rozdaly tam, kde to bylo potřeba – občanům města Kopidlno, dětem v MŠ Kopidlno, Oblastní charitě Jičín, nemocnici v Jičíně, nemocnici v Kolíně.

Navzdory všemu se celou situací snažíme vnímat pozitivně. Čas strávený s našimi rodinami pro nás byl a stále je velkým přínosem. Věříme, že nejen nás, ale mnoho lidí celá nastalá situace vedla k zamyšlení se nad hodnotami, které vyznáváme, k zamyšlení se nad sebou samými.

Veronika Žižková

Myslivecký spolek Bažantnice Kopidlno

Jak zasáhl koronavirus do života vaší organizace a jak vám změnil plány na zbytek letošního roku?

Náš spolek měl mít v březnu členskou schůzi a následně v dubnu výroční členskou schůzi. Na základě opatření vlády byly tyto akce zrušeny. Nicméně žádné výjimky ze zákona o myslivosti nebyly a nejsou, tudíž jsme museli provést v honitbě jarní sčítání zvěře, připravit plány lovu a také plán práce na rok 2020. Pochopitelně jsme se nemohli potkávat, dodržovali jsme nařízená hygienická opatření a řešili, jak začít plnit plán práce a lovu tak, abychom nebyli v rozporu s epidemiologickými předpisy. Také komunikace byla přes telefon či e-mail.

Postupně jsme začali realizovat brigády dle individuálních možností členů, vždy v maximálně dvou, s dodržováním vládních hygienických předpisů (roušky, rozestupy, bez fyzického kontaktu, jakým je pro nás myslivce podání ruky při setkání, apod.). Nadále bylo nutné tlumit škodnou zvěř, včetně černé. To jsme realizovali pouze na individuálních lovech (na čekaně). I díky následnému uvolňování opatření jsme se pak v květnu mohli sejít na brigádě ve více členech a dokončit to, na co jednotlivci nestačili (zejm. rozvoz mysliveckých zařízení po honitbě). A šlo to i v rouškách.

Ovlivní tato zkušenost nějak vaši činnost trvale? Nebo předpokládáte, že se časem vše vrátí do stejných kolejí jako před koronavirem?

Pokud se opatření uvolní tak, že se bude moci opět shromažďovat větší počet osob (alespoň 15 až 20), můžeme obnovit spolkovou činnost kompletně, tzn. od členských schůzí, společných brigád až po hony či nahánky na podzim a v zimě. Jinak výraznější ovlivnění naší činnosti díky koronaviru neočekávám.

Přinesla vám krize i něco pozitivního? Pro některé

pokračování ze strany 9

ré lidi byla třeba příležitostí trávit více času s rodinou nebo objevit mezilidskou solidaritu a ochotu k vzájemné pomoci.

Určitý postřeh mám – i ti členové, kteří měli ve zvyku vše komentovat a s mnohým nesouhlasit, zřejmě pochopili, že je potřeba v této nestandardní době přijímat věci a opatření bez ohledu na to, co si o tom myslí. Zřejmě i proto proběhly brigády v klidném duchu, díky čemuž se udělalo velké množství plánované práce.

Rád bych proto touto cestou všem poděkoval za odvedenou práci a snahu zapojit se do potřebných činností i v této nelehké době. Jak moc to zasáhlo osobní životy členů spolku, se neodvážím hodnotit, nicméně jsem rád, že se nikdo nenakazil a budeme moci nadále plnit plán lovu tak, jak nám ukládá zákon.

Wrasky nám přidělovalo jenom to, že se prakticky zastavil výkup zvěřiny. Ale na všem špatném je i něco dobré – díky zvyšujícím se cenám potravin a masa může nabídnout kvalitní maso ze zvěře širší veřejnosti, a to nejen z divokých prasat, ale v této chvíli i ze srnčí zvěře. A ceny jsou více než příznivé. Kromě toho se jedná v této chvíli asi o nejlepší bio-maso, které se dá u nás pořídit.

Děkuji za projevený zájem o náš spolek a přeji všem čtenářům hlavně zdraví a životní optimismus

Mgr. Bc. Miroslav Popelák, předseda spolku

Leteckomodelářský klub Kopidlno

Jak zasáhl koronavirus do života vaší organizace a jak vám změnil plány na zbytek letošního roku?

Bohužel nás to zasáhlo poměrně zásadním způsobem. Veškeré soutěže od poloviny března byly zrušeny, žákovský kroužek se přestal scházet. Aktivní modelářská činnost zcela ustala. Museli jsme zrušit některé námi pořádané soutěže, je zrušeno i mistrovství světa juniorské kategorie, kde jsme měli mít v reprezentačních družstvech ČR hned tři zástupce (Patrik Švorc, Jan Lambert, Jan Zajíc), i vedoucí družstva ČR Fanda Zajíc je z našeho klubu.

Vzhledem k tomu, že nám podzimní část modelářské sezony začíná koncem srpna, tak snad již bude možné zbytek sezony strávit dle původních plánů a zejména mistrovství ČR proběhne bez omezení.

Ovlivní tato zkušenost nějak vaši činnost trvale? Nebo předpokládáte, že se časem vše vrátí do stejných kolejí jako před koronavirem?

Nepředpokládáme, že by nás to mělo nějak ovlivnit. Naše činnost je zejména ve venkovních prostorách v dostatečných vzdálenostech od ostatních soutěžících, takže nepředpokládáme, že zde budou přetrvávat nějaká omezení.

Přinesla vám krize i něco pozitivního? Pro některé lidi byla třeba příležitostí trávit více času s rodinou nebo objevit mezilidskou solidaritu a ochotu k vzájemné pomoci.

Snad jediné pozitivní bylo to, že najednou bylo více času pro rodinný život a další koníčky. Mnozí z nás tento časový prostor využili ke stavbě nových modelů a přípravě na zbytek sezony.

Milan Šafler (13. 5. 2020)

Český rybářský svaz, místní organizace Kopidlno

Jak zasáhl koronavirus do života vaší organizace a jak vám změnil plány na zbytek letošního roku?

Omezil fungování spolku, nekonaly se výborové schůze a další aktivity, kde mělo být více členů. I nadále probíhal lov ryb na udici, výlovy rybníků i brigády.

Ovlivní tato zkušenost nějak vaši činnost trvale? Nebo předpokládáte, že se časem vše vrátí do stejných kolejí jako před koronavirem?

Prozatím tato skutečnost neovlivnila zásadním způsobem činnost organizace. Předpokládáme, že činnost organizace bude zajištěna jako každý rok, tj. uspořádání rybářských soutěží (3denní soutěž dětí – zlatá udice – a dvě jednodenní soutěže – jedna pro děti a jedna pro dospělé), chov ryb, sportovní rybolov atd.

Přinesla vám krize i něco pozitivního? Pro některé lidi byla třeba příležitostí trávit více času s rodinou nebo objevit mezilidskou solidaritu a ochotu k vzájemné pomoci.

Prozatím toto nelze vyhodnotit.

Rostislav Vodák

Hasiči Kopidlno

Jak ovlivnil koronavirus váš provoz a jak jste se vyrovnávali s mimořádnými opatřeními? Co je pro vás největším omezením?

Nouzový stav se hasičů víceméně nedotkl. Respektive nepřibyla nám žádná činnost navíc. Dokonce jsme z kraje dostali doporučení nepodílet se na dobrovolnické nebo podobných činnostech, jelikož by hrozilo ohrožení akceschopnosti jednotky.

Petr Hnát, velitel JSDH Kopidlno

Prodejna COOP U Nádraží

Jak ovlivnil koronavirus váš provoz a jak jste se vyrovnávali s mimořádnými opatřeními? Co je pro vás největším omezením?

Koronavirus ovlivnil náš provoz znatelně – lidé nakupovali jak o život. Nestihalo se objednávat i doplňovat zboží. Velkoobchod také nestíhal zavážet prodejny s velmi zvýšenými objednávkami.

Omezení – časové omezení nemělo význam – někteří starší, v menší míře mladší zákazníci víceméně nerespektovali toto řízení.

Dostalo se vám ve složité situaci nějaké pomoci od státu, města apod.? Jaká forma pomoci je pro vás nejpotřebnější?

Pomoci od státu se nám nedostalo žádné. Pomoc od města ano. Město bylo první, kdo nám poskytl roušky. Za ně moc děkujeme. Poté samozřejmě značně vybavení i od zamestnavatele. S jinou pomocí jsme moc nepočítali, snažili jsme se spolehnout na sebe.

Přinesla vám krize i něco pozitivního? Pro některé lidi byla třeba příležitostí trávit více času s rodinou nebo objevit mezilidskou solidaritu a ochotu k vzájemné pomoci.

Pozitivní přínos? Asi ne. V práci jsme čas trávili víc než s rodinou. Mezilidská solidarita byla určitě znát. Hlavně šití a poskytování roušek, jak od cizích, tak vzájemná výpomoc v našich rodinách.

Jana Zábrahová, Jednota U Nádraží

Salon Lilie

Jak ovlivnil koronavirus váš provoz a jak jste se vyrovnávali s mimořádnými opatřeními? Co je pro vás největším omezením?

Dva měsíce zavřená provozovna.

Dostalo se vám ve složité situaci nějaké pomoci od státu, města apod.? Jaká forma pomoci je pro vás nejpotřebnější?

Finanční pomoc – nejpotřebnější, když nemůžu pracovat.

Přinesla vám krize i něco pozitivního? Pro některé lidi byla třeba příležitostí trávit více času s rodinou nebo objevit mezilidskou solidaritu a ochotu k vzájemné pomoci.

Trávili jsme čas doma s rodinou.

Miroslava Rozsypalová, salon Lilie

Masáže Staňa

Jak ovlivnil koronavirus váš provoz a jak jste se vyrovnávali s mimořádnými opatřeními? Co je pro vás největším omezením?

Neprovozovala jsem dva měsíce masáže a nějaký dobrák si to vyčíhnu a po čtyřech letech se mi ztratily květináče, které měly dělat radost všem procházejícím a projíždějícím. „Vždy se někdo najde a dokáže vytežit z krize...“

Dostalo se vám ve složité situaci nějaké pomoci od státu, města apod.? Jaká forma pomoci je pro vás nejpotřebnější?

Nedostalo se mi žádné pomoci.

Přinesla vám krize i něco pozitivního? Pro některé lidi byla třeba příležitostí trávit více času s rodinou nebo objevit mezilidskou solidaritu a ochotu k vzájemné pomoci.

Pomohla mi se zastavit, zbilancovat a posunout se dál na mé cestě. „Všichni bychom

pokračování ze strany 10

se měli i do budoucna alespoň trochu chovat jako v době korony..."

*Stanislava Skřivánková,
masáže Stáňa, Husova ul.*

Pošta Kopidlno

Jak ovlivnil koronavirus váš provoz a jak jste se vyrovnávali s mimořádnými opatřeními? Co je pro vás největším omezením?

Provoz na poště byl opravdu ze dne na den jiný, stále nová nařízení, omezení, vývěsky. Nic nenabízet, nezdržovat zákazníky na poště, zákaz sázení, prodeje losů apod. Dokonce jsme nemohli ani půjčovat psací potřeby a po neustálém dezinfikování jsme si připadali spíše jak v nemocnici. Největší problém bylo pro nás soustředit se na práci v rouškách a gumových rukavicích.

Dostalo se vám ve složité situaci nějaké pomoci od státu, města apod.? Jaká forma pomoci je pro vás nejpotřebnější?

Město nám jako první poskytlo roušky a posléze i dezinfekci, také občané, kteří se pustili do šití roušek, nám nějaké věnovali. Všem moc děkujeme.

Přinesla vám krize i něco pozitivního? Pro některé lidi byla třeba příležitost trávit více času s rodinou nebo objevit mezilidskou solidaritu a ochotu k vzájemné pomoci.

Omezení vstupu max. dvě osoby na poštu bylo asi jediné pozitivní. Měli jsme více klidu na práci a zákazníci více soukromí.

*Lenka Nováková, pošta Kopidlno
(pozn.: uvedené postřehy pracovníků nijak
neprezentují oficiální postoj České pošty)*

Pečovatelská služba

Pečovatelská služba a další služby v sociální oblasti nemohly během koronavirových omezení vykonávat svoji práci jako obvykle. Jak jste se s omezeními vypořádali a jak náročnou situaci zvládali vaši klienti?

Musím se vyjádřit v tom směru, že pečovatelská služba, co se týče objemu práce, znamenala v době koronavirových omezení pouze nepatrný pokles úkolů na ni kladených. Jednalo se zejména o převozy k vykonávání koupání. Tyto převozy byly zastaveny. Ale při dalších úkonech, zejména pak nákupy, úklidy a hygiena u klientů, jsme zaznamenali zvýšený zájem a potřebnost. Kolektiv pečovatelek nepodlehli strachu a panice, pouze jedna pečovatelka zůstala doma s dítětem na OČR, ostatní pečovatelky, vybaveny ochrannými prostředky, poskytovaly služby tak, jak bylo nutno. K druhé části vaší otázky se vyjádřím v tom smyslu, že naši klienti náročnou situaci zvládli výborně.

*Mgr. Václav Kubánek,
vedoucí Charitní pečovatelské služby*

Policie České republiky

Jak se promítl nouzový stav a opatření kolem koronaviru do vaší práce? Přibýly vám nové starosti a úkoly? A museli jste někoho pokutovat třeba za nenošení roušky?

Od počátku nouzového stavu provedli policisté v celém Královéhradeckém kraji více než 40 tisíc kontrol, které byly většinou preventivního charakteru, a vztahovaly se k dodržování platných vládních opatření. Naším cílem přitom nebylo působit represivně a kohokoliv trestat, šlo o to, zabránit rizikovým situacím, kterým je například shromažďování osob či nedodržování platné legislativy a vládních opatření.

V celém kraji jsme přijali zhruba 400 oznámení, v drtivé většině na linku 158, z nichž vyplynulo více než 40 správních deliktů ve vztahu k ochraně veřejného zdraví, které jsme předávali k dořešení příslušným správním orgánům. Šlo například o nedodržování karantény a podobně. Další zhruba 70 správních deliktů bylo zjištěno ve vztahu ke krizovému zákonu. K dořešení jsme je postoupili místně příslušným obcím s rozšířenou působností. V těchto případech šlo například o otevřené restaurace a podobně.

Oznámení přijatá na linku 158, ať už se týkala shlukování osob, či nenošení roušek, se v drtivé většině po příjezdu hlídky na místo nepotvrdila.

I na Kopidlenku řešili policisté několik oznámení týkajících se nedodržování vládních nařízení. Celkově se však na Kopidlenku počet správních deliktů, které jsme předali k dořešení správním úřadům, pohyboval v řádu jednotek.

Po dobu trvání nouzového stavu nebyl chod Policie ČR v Královéhradeckém kraji nijak narušen a ani akceschopnost nebyla nijak omezena. Policisté vykonávali běžný výkon služby a navíc se zaměřovali na kontrolu dodržování všech platných opatření. Naší prioritou bylo, je a bude i nadále dohlížení nad vnitřní bezpečností. Policisté Krajského ředitelství policie Královéhradeckého kraje, ať už jsou zařazeni na jakémkoliv útvaru, tedy od policistek či policistů sloužících v tzv. první linii až po policisty, kteří jsou zařazeni například na útvarcích SKPV, byli a stále jsou vybaveni dostatečným množstvím všech ochranných pomůcek. Ať už se jedná o respirátory, ochranné brýle, či obleky, které mají policisté u sebe nebo ve služebních vozidlech. Policisté postupovali a i nadále postupují s maximální obezřetností a odpovědností, která z nouzového stavu nejen pro ně, ale zejména pro veřejnost plyne.

Policisté řešili a v těchto dnech nad rámec standardních úkolů i dále rovněž řeší další specifické úkoly, jako jsou ochrana státních hranic, kontroly osob na hraničních přechodech Náchod a Královce.

nprap. Aleš Brendl, vrchní inspektor, PČR

Mostky v Pševsi podstoupily revizi

Jedním z požadavků osadního výboru Pševs do rozpočtu města na rok 2020 bylo řešení mostků ve vesnici. Pracovníci Místního hospodářství všechny mostky zkontrolovali, jeden z nich vyhodnotili jako nefunkční a provedli jeho opravu. Ostatní mostky svou funkci bez problémů plní, drobná popraskání nebrání jejich plnému využití. Nefunkční mostek byl částečně rozebrán a vybetonován a nově byla vybetonována i prsa mostku.

(kl)

Letos v květnu se na kopidlenském úřadě zastavil čas – tedy venkovní hodiny. Protože oprava nebyla v silách zaměstnanců města, museli jsme objednat opravu u odborné firmy a počkat asi dva týdny na příjezd jejich pracovníků. Oprava byla provedena 1. června 2020.

(kl)

Čtenáři se knihami prozíravě zásobili

Byl březen, který je ve znamení měsíce čtenářů, a naše knihovna měla připravených spoustu aktivit. Noc s Andersenem měla být na konci března, ale termín se zatím celostátně přesunul na říjen. Těšili jsme se na pletení z papíru a pondělky jsme odpoledne hráli s dětmi různé stolní hry. Děti ze základní školy chodily do knihovny hrát knižní domino, ale stihlo přijít jen několik tříd, protože se ze dne na den zavřely školy, a to ve středu 11. března. V ten den byla v knihovně školka. Přišlo osm dětí z předpokládaných padesáti. Ve čtvrtek ke konci půjčovny přišlo několik lidí s tím, že v televizi hlásili, že se knihovny zavrou, tak si jdou pro zásobu knih.

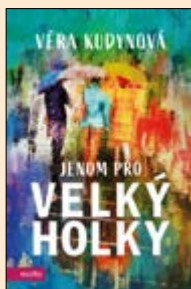
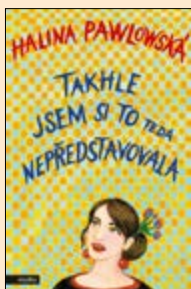
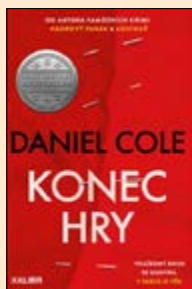
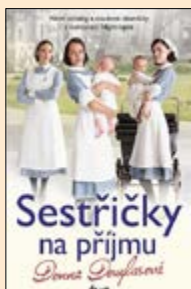
V pátek 13. března 2020 jsme oficiálně zavřeli knihovnu. Když byla knihovna zavřená, udělala se revize knih v Mlýnci, která byla původně plánovaná na letní prázdniny, a dělal se v knihovně pořádek. První den otevření knihovny, což bylo pondělí 4. května 2020, přišlo sedmnáct čtenářů, kteří dohromady vrátili sto čtyřicet knih a vypůjčili si sto knih. Abychom mohli knihovnu vůbec otevřít, museli jsme mít dostatek dezinfekce a místnost, která by sloužila jako karanténa pro knihy. Přestože se kvůli hygienickým opatřením půjčování knih lehce zkomplikovalo, tak jsme to díky ohleduplnosti a pochopení našich čtenářů zvládli.

Monika Austová

Novinky v knihovně nakoupené v první polovině roku 2020

- C. J. Tudor – Jáma
- Carol Mason – Když jsme se viděli naposledy
- Colleen McCulloughová – Hořkosladký život
- Daniel Cole – Konec hry
- Donna Douglasová – Sestřičky na příjmu
- František Niedl – Poslední Batalion
- Halina Pawłowska – Takhle jsem si to teda nepředstavovala
- J. D. Robb – Mám tě v hrsti
- James Patterson – Vražedná hra
- Jan Bauer – Kdo zradil krále
- Jaromír Jindra – Boj slepého krále
- Jodi Perry – Devatenáct dopisů
- Jude Deveraux – Skvělá partie
- Kelly Rimmerová – Matčino vyznání
- Lisa Jackson – Ochotná zemřít
- Lucie Hlavinková – Kdo šije u Podolské?
- Magda Váňová – Mlsná huba
- Marcela Mlynářová – Dvakrát dole, jednou nahoře
- Michal Vaněček – Mlýn
- Michal Viewegh – Převážně zdvořilý Leopold
- Nicholas Sparks – Spřízněná duše
- Patricia Gibney – Ukradené životy
- Petra Dvořáková – Vrány
- Petra Hülsmann – Kdyby to bylo tak snadné, dělal by to každý
- Robert Bryndza – Kanibal z Nine Elms
- Sabrina Jeffries – Jak se stát vévodkyní
- Stephanie Laurensová – Neodolatelná svůdnice
- Stina Jackson – Stříbrná cesta
- Suzanne Enoch – Ďábel nosí kilt, Nezkrotný horal, Návrat na Vysočinu
- Táňa Keleová Vasilková – Tři sestry, Slib
- Věra Kudynová – Jenom pro velký holky
- Vlastimil Vondruška – Mstítel z Jenštejna

Konec roku v Drahorazi zpříjemnilo adventní setkání

Pohled do volební a společenské místnosti, kde se u vánočního stromčeka sešli místní obyvatelé: uprostřed zástupci nejstarší a nejmladší generace – paní Runčíková a v náručí maminky nejmladší obyvatel Drahorazi Pepíček.

Opožděně, ale i my z Drahorazi se chceme pochlubit akcí z konce roku 2019. Poslední listopadovou sobotu jsme připravili setkání spoluobčanů v zasedací místnosti. Vyrobili jsme pozvánky a dárčky a obešli vesničku. Sešlo se nás hodně a bylo to hezké. Přišla i naše nejstarší veselá a usměvavá paní Runčíková a nejmladší Pepíček Ponocný s rodiči. Všichni si užívali hezkého setkání s pohoštěním a veselou tombolou, výhru získal každý. Rozsvítili jsme vánoční stromček a posezení se protáhlo do ranních hodin. Stromček

zářil po celý adventní čas a až do Tří králů u křížku na návsi. Letošní rok zatím nebylo možné ze známých důvodů žádné další akce pořádat.

V letošním roce nám Místní hospodářství opravilo zasedací místnost. Oprava podlahy a elektriky, kamna a vybavení místnosti se moc povedly, a tak chci za naši vesničku moc poděkovat všem, kteří se na opravě podíleli.

*Lidmila Spáčilová
Fota Zdenka Gläserová*

Stoly nádherně vyzdobily vánoční ubrusy a nápaditě ozdobené ministromečky.

Servírované cukroví, přinesené z kuchyně dobrovolnic, chutnalo znamenitě!

Jak se volební místnost změnila v místnost obecní

V místní části Drahoraz vlastní město jediný objekt, a to dům čp. 21, jehož největší část je pronajata k bydlení, a městem byla využívána jediná místnost; mnoho let jen jako místnost volební. Nový osadní výbor v Drahorazi je aktivní a ke svým schůzkám místnost využívá, takže se postupně vžívá i její nový název – místnost obecní.

Město každoročně na podzim vyzývá osadní výbory k předání požadavků do rozpočtu na následující rok a jedním z požadavků OV Drahoraz na rok 2020 byla úprava volební místnosti.

Pracovníci Místního hospodářství se do práce pustili v únoru a pokračovali v březnu. Prováděné úpravy nebyly kosmetické, došlo ke kompletní rekonstrukci místnosti. Původní dřevěná podlaha byla prohníla a místy se propadla, proto byla vybourána, byla provedena nová izolace a podkladní beton a byla položena nová dlažba. Původní poškozené omítky byly kompletně odstraněny, byla rozvedena nová elektroinstalace, opraven kouřovod, zhotoveny nové omítky, ty byly naštukovány a samozřejmě bylo vymalováno. Byla pořízena a osazena nová krbová kamna. Místnost se dočkala také nového lustru. Původní vybavení bylo částečně zachováno – dva staré dřevěné stoly byly kompletně zrenovovány a stejného osudu se dočkal i starý dřevěný věšák.

Samozřejmostí byla průběžná komunikace s předsedkyní osadního výboru; místní si vybírali materiály, vybavení, umístění zásuvek a po vzájemné dohodě byla provedena i renovace nábytku.

Obyvatelé místní části Drahoraz letos získali důstojné místo k setkávání se. (kl)

Zásahy kopidlenských hasičů

01 / 13. 1. 2020 / Rožďalovice / K požáru domova důchodců byla naše jednotka přivolána v ranních hodinách (ohlášeno v 7:37 hod.) do obce Rožďalovice. V době příjezdu na místo události již na místě zasahovala místní jednotka, která měla požár pod kontrolou. Naše jednotka pomohla při odvětrání zakouřených prostor a následně se vrátila na svoji základnu. U události zasahovaly JSDH Rožďalovice, JSDH Křinec, JSDH Kopidlno, HZS SČK PS Nymburk, JSDH Libáň a Policie ČR. Při požáru nedošlo k žádnému zranění.

02 / 14. 1. 2020 / Nouzov / V rámci mezikrajské pomoci byla naše jednotka v odpoledních hodinách (ohlášeno v 15:12 hod.) přivolána k dopravní nehodě do obce Nouzov. Po příjezdu na místo události a provedeném průzkumu byla zjištěna dvě havarovaná vozidla po vzájemném střetu. Jednotka provedla protipožární zabezpečení a odpojila autobaterie. Následně řídila provoz na komunikaci. Po příjezdu dopravní policie se jednotka vrátila zpět na svoji základnu. Při nehodě nedošlo k žádnému zranění ani k úniku provozních kapalin. U události zasahovaly JSDH Kopidlno, HZS KHK PS Jičín, HZS SČK PS Poděbrady.

14. 1. 2020 / Nouzov / Dvě havarovaná vozidla po vzájemném střetu

03 / 3. 2. 2020 / Mlýnec / K nouzovému otevření dveří byla naše jednotka přivolána v dopoledních hodinách (ohlášeno v 10:04 hod.) do obce Mlýnec. V době příjezdu na místo události již do objektu pronikla hlídka Policie ČR. Naše jednotka nezasahovala a následně se vrátila zpět na svoji

13. 1. 2020 / Rožďalovice / Požár domova důchodců

základnu. U události zasahovaly Policie ČR, JSDH Kopidlno, HZS KHK PS Jičín.

04-09 / 10. 2. 2020 / Mlýnec / Následky orkánu Sabine likvidovala naše jednotka postupně v obcích Mlýnec, Dětenice, Bartoušov, Pševs, Budčevs a Údrnice. Jednalo se o pád stromů či větví na vozovku. Jednotka překážky pomocí motorové pily rozřezala a odstranila. V obci Údrnice se jednalo o strom spadlý na střechu obecního úřadu. Vzhledem ke klimatickým podmínkám jednotka nezasahovala a pouze zabezpečila místo události.

10 / 14. 2. 2020 / Kopidlno / K požáru byla naše jednotka přivolána v podvečerních hodinách (ohlášeno v 17:40 hod.) do ulice Tomáše Svobody v Kopidlně. Při příjezdu na místo události a provedeném průzkumu byla zjištěna hořící sláma na valníku trak-

toru. Jednotka nasadila vysokotlaký proud a dva proudy typu C k hašení. Ve spolupráci s řidičem traktoru bylo seno postupně složeno na silnici, kde probíhalo dohašení. Po likvidaci požáru byla sláma pomocí nakladače naložena na náhradní traktor a odvezena. Jednotka poté očistila komunikaci a vrátila se zpět na základnu. Traktor i valník se podařilo uchránit, k žádným dalším škodám nedošlo. U události zasahovaly JSDH Kopidlno, HZS KHK PS Jičín a Policie ČR.

11 / 17. 2. 2020 / Bystřice / K požáru krmeného vozu byla naše jednotka přivolána krátce po poledni (ohlášeno ve 12:34 hod.) do obce Bystřice. V době příjezdu naší jednotky na místo již u události zasahovaly jednotky

pokračování na straně 15

10. 2. 2020 / Pševs / Likvidace následků orkánu Sabine

pokračování ze strany 14

JSDH Libáň a HZS KHK PS Jičín, které měly požár pod kontrolou. Naše jednotka nemusela zasahovat a pouze doplnila zasahující cisternu. Následně se vrátila zpět na základnu. U události zasahovaly JSDH Libáň, HZS KHK PS Jičín, JSDH Kopidlno a Policie ČR.

17. 2. 2020 / Bystřice / Požár krmného vozu

12 / 10. 3. 2020 / Bačalky / Krátce po půl osmé hodině ráno přijalo krajské operační a informační středisko hasičů oznámení o dopravní nehodě několika osobních vozidel v katastru části Lično na komunikaci mezi Dětenicemi a Libání. Na místo události byli vysláni profesionální hasiči z Jičína a JSDH Libáň a Kopidlno. Na místě bylo zjištěno, že havarovalo celkem pět osobních vozidel. Dvě osoby byly zraněny a další člověk bohužel i přes veškerou poskytnutou pomoc na místě zemřel. Po došetření nehody pomohli hasiči s naložením poškozených vozidel na odtah a postarali se o úklid vozovky. (Zdroj HZS KHK)

10. 3. 2020 / Bačalky / Dopravní nehoda několika osobních vozidel

13 / 17. 3. 2020 / Kopidlno / K dopravní nehodě byla naše jednotka přivolána v dopoledních hodinách (ohlášeno v 10:51 hod.) do ulice Jičínská v Kopidlně. Po příjezdu na místo události a provedeném průzkumu bylo zjištěno havarované vozidlo po nárazu do dopravní značky. Jednotka provedla protipožární zabezpečení a uniklé provozní kapaliny zasypala sorbentem. Při nehodě nedošlo k žádnému zranění osob. Následně jednotka řídila provoz na pozemní komuni-

14. 2. 2020 / Kopidlno / Hořící sláma na valníku traktoru

kaci. Po zadokumentování události Policií ČR jednotka pomohla vozidlo naložit na odtahovou službu a následně uklidila komunikaci. Poté se vrátila na základnu. U události zasahovaly JSDH Kopidlno, HZS KHK PS Jičín a Policie ČR.

14 / 19. 3. 2020 / Pševs / K dopravní nehodě osobního automobilu byla naše jednotka přivolána v odpoledních hodinách (ohlášeno 17:25 hod.) mezi obce Pševs a Bartoušov. Po příjezdu na místo události a provedeném průzkumu bylo zjištěno havarované vozidlo po nárazu do stromu. Na místě byla jedna zraněná osoba, které jednotka poskytla předlékařskou pomoc. Dále bylo provedeno protipožární zabezpečení a zajištění místa nehody. V průběhu vyšetřování nehody Policií ČR jednotka řídila dopravu na pozemní komunikaci. Následně pomohla vozidlo vyprostit a uklidila vozovku. Poté se vrátila zpět na svoji základnu. U události zasaho-

valy JSDH Kopidlno, HZS KHK PS Jičín, ZZS Jičín, Policie ČR.

15 / 7. 4. 2020 / Chotěšice – Malá Strana / V rámci mezikrajské pomoci byla naše jednotka v odpoledních hodinách (ohlášeno ve 12:42 hod.) přivolána do obce Malá Strana u Chotěšic k požáru dřevěného domu. V době příjezdu naší jednotky na místo události byla již zasažena větší část střechy objektu. Jednotka nasadila dva proudy typu C a ve spolupráci s JSDH Městec Králové a JSDH Chroustov prováděla hasební práce. Po lokalizaci požáru byla střecha částečně rozebrána a byla dohašena skrytá ohniska. Po likvidaci požáru se jednotky vrátily na své základny a na dohlídku zůstala jednotka JSDH Městec Králové. Při požáru došlo k mi-

pokračování na straně 16

17. 3. 2020 / Kopidlno / Dopravní nehoda v ulici Jičínská

pokračování ze strany 15

nimálním škodám, jelikož zasažený objekt byl určen k demolici. U události zasahovaly JSDH Městec Králové, JSDH Kopidlno, JSDH Chroustov, HZS SČK PS Poděbrady, HZS SČK PS Nymburk a Policie ČR.

16 / 8. 4. 2020 / Kopidlno / K požáru kontejneru byla naše jednotka přivolána v ranních hodinách (ohlášeno v 0:53 hod.) do ulice Bezručova v Kopidlně. Po příjezdu na místo události a provedeném průzkumu byl zjištěn hořící kovový kontejner na nákladní automobil, který byl naplněn různým odpadem. Jednotka prováděla hašení pomocí vysokotlakého proudu a proudu typu C. Téměř všechny materiál musel být z kontejneru postupně vyndán a následně dohašen. Po likvidaci požáru se zasahující jednotky vrátily zpět na své základny. U události zasahovaly JSDH Kopidlno, HZS KHK PS Jičín a Policie ČR.

17 / 1. 5. 2020 / Kopidlno / Na technickou pomoc byla naše jednotka přivolána v nočních hodinách (ohlášeno 23:55 hod.) do ulice Tyršova v Kopidlně. Oznamovatel se obával požáru od elektroinstalace. Po příjezdu na místo události jednotka provedla ohledání pomocí termokamery. Průzkumem bylo zjištěno, že se nejedná o problém elektroinstalace, ale požár sazí v komíně. Jednotka provedla vyčištění komínového tělesa a majiteli nařídila komín nechat zkontrolovat odborníkem. Následně se vrátila zpět na základnu. U události zasahovaly JSDH Kopidlno a HZS KHK PS Jičín.

18 / 10. 5. 2020 / Pševs / K požáru byla naše jednotka přivolána v ranních hodi-

19. 3. 2020 / Pševs / Dopravní nehoda osobního automobilu mezi obcemi Pševs a Bartoušov

nách (ohlášeno 8:18 hod.) do obce Pševs. Po příjezdu na místo události a provedeném průzkumu bylo zjištěno zahoření kompostu. Díky včasnému zásahu sousedů byl oheň uhašen před naším příjezdem. Jednotka provedla pouze dohašení pomocí jednoho proudu typu C a následně se vrátila zpět na základnu. U události zasahovaly JSDH Kopidlno, HZS KHK PS Jičín a Policie ČR.

19 / 10. 5. 2020 / Kopidlno / V rámci technické pomoci byla naše jednotka v odpoledních hodinách (ohlášeno 15:55 hod.) přivolána k muži na sloupu osvětlení. Po příjezdu na místo události byl zjištěn muž ve výšce cca 20 m nad zemí. Jednotka ho několikrát vyzvala, aby slezl, muž však její výzvy ignoroval. Po příjezdu jednotky HZS KHK PS Jičín a ZZS Jičín muž asi po půl hodině dobrovolně slezl. Dechová zkouška následně prokázala, že byl pod vlivem alkoholu. Ke zranění nedošlo. U události zasahovaly JSDH Kopidlno, HZS KHK PS Jičín, ZZS KHK Jičín, Policie ČR.

20 / 15. 5. 2020 / Kopidlno / Na technickou pomoc byla naše jednotka přivolána v do-

poledních hodinách (ohlášeno 10:02 hod.) na náměstí Hilmarovo v Kopidlně. Po příjezdu na místo události jednotka pomohla zdravotní záchranné službě se snesením pacienta z druhého patra do sanitního vozu. Následně se vrátila na svoji základnu. U události zasahovaly ZZS KHK Jičín a JSDH Kopidlno.

21 / 21. 5. 2020 / Drahoraz / K požáru balíků slámy byla naše jednotka přivolána v odpoledních hodinách (ohlášeno 18:32 hod.) mezi obce Drahoraz a Keteň. Po příjezdu na místo události a provedeném průzkumu bylo zjištěno hořící seno o rozloze cca 1 x 1,5 m. Jednotka požár zlikvidovala pomocí jednoho vysokotlakého proudu. Zbytky slámy odklidila ze silnice a následně se vrátila zpět na základnu. U události zasahovaly Policie ČR, JSDH Kopidlno a HZS KHK PS Jičín.

21. 5. 2020 / Drahoraz / Požár balíků slámy

7. 4. 2020 / Chotěšice – Malá Strana / Požár dřevěného domu

22 / 1. 6. 2020 / Kopidlno / K nahlášenému požáru bytu byla naše jednotka přivolána v ranních hodinách (ohlášeno 07:31 hod.) do ulice U Nádraží v Kopidlně. Po příjezdu na místo události a provedeném průzkumu bylo zjištěno, že se nejedná o požár. V sousedním bytě došlo v důsledku vaření pouze k připálení potravin na sporáku. U události nedošlo k žádným škodám na majetku ani ke zranění. U události zasahovaly JSDH Kopidlno, JSDH Libáň a HZK KHK PS Jičín.

Petr Hnát

Zprávy ze základní a mateřské školy

Školní zájezd s Harrym Potterem do „Bradavic“

Dne 10. 2. 2020 se někteří žáci naší základní školy vydali na pětidenní zájezd do Velké Británie. Naše škola vycestovala do této destinace již počtvrté, tentokrát však byl zájem žáků mnohem větší a zájezdu se zúčastnilo 27 žáků z 6.–9. třídy. O doplnění jsme požádali nedalekou základní školu v Libáni. Zájezd pro nás zorganizovala cestovní kancelář Školní zájezdy z Brna. Cestu autobusem přes Německo, Belgie a Francii do přístavu Calais jsme zvládli, i díky zkušeným řidičům, bez větších komplikací. Plavbu trajektem nám ale velmi znepříjemnil orkán Sabine, kanál La Manche jsme i s mořskou nemocí přeppluli, vylodili se v Doveru a pokračovali směrem Londýn. V průběhu cesty jsme se seznámili s naším průvodcem Petrem Čechovským, který byl svým profesionálním přístupem a svými zkušenostmi skvělým společníkem.

V Londýně jsme strávili celkem dva dny, byli jsme připraveni využít je, i když to bylo náročné, na maximum. Program už prvního dne byl tedy nabitý, viděli jsme nejznámější památky Londýna – Westminster Abbey, The Houses of Parliament – s věží Big Ben, Picca-

dilly Circus, Trafalgar Square, London Eye. Druhý den nás čekalo město, které proslavila nejstarší univerzita v Anglii, Oxford. Poté následovala asi nejvíce očekávaná prohlídka největších a nejslavnějších studií Warner Bros, věnovaných postavě Harryho Pottera. V ateliérech se převážně natáčel celý tajuplný příběh magie. Mohli jsme se zde procházet po Bradavicích, podívat se do sálu Bradavického hradu, viděli jsme Modrý klobouk, Příčnou ulici a také si vyzkoušeli různé efekty. Pro fanoušky Harryho Pottera je návštěva skutečným zážitkem. Poslední den v Londýně byla na programu čtvrť Greenwich, St Paul's Cathedral, Tower Bridge a Tower of London. Během cestování Londýnem jsme vyzkoušeli všechny dostupné možnosti dopravy, londýnské metro, vlak a také plavbu cestovní lodí po řece Temži. Díky školnímu zájezdu měli žáci možnost poznat kus historie země, jejíž jazyk se učí, nahlédli do zájemů svých hostitelských rodin, a především si odvezli nezapomenutelné zážitky.

Iva Komárková a Mgr. Andrea Šulcová,
pedagogický dozor školního zájezdu

Mokrý sníh vyškolil lyžaře v jízdě obtížným terénem

I když venku to připomínalo spíše už jaro, vyrazili žáci naší školy na lyžařský výcvik do Příchovic. Všichni tajně doufali, že tam bude sníh. Sníh zde byl, ale opravdu jen na sjezdovce. Každý den jsme si raději přivstali a už v půl deváté ráno sjížděli svah. Sjezdovka byla skvěle připravená, tak jsme vydrželi až do oběda. Odpolední lyžování bylo o dost horší. Mokrý, rozbředlý sníh vyškolil všechny lyžaře v jízdě obtížným terénem, ale celé lyžování se obešlo bez úrazu.

I letos si žáci řekli o den bez mobilů. Tentokrát vydrželi dva, během kterých si chystali zábavu na večer. Společně hráli karty a byli bezva parta. Při večerním programu měli připravené soutěže, přednášeli vlastní básně, naučili se některé společné tance a všichni se moc nasmáli. Nikomu se nechtělo domů. A už se těší na příští rok.

Mgr. Ivana Pekárková

Zprávy ze základní a mateřské školy

Masopustní veselí u prvňáků

V první třídě jsme si vyprávěli o době masopustu. A děti byly tak zvědavé, že jsme se domluvili, že takové masopustní veselí chceme zažít. V pondělí 24. února jsme si nachystali třídu a mohlo se začít. Nejprve si děti vyrobily škrabošky a paní učitelka nachystala těsto na koblihy. Poté jsme koukali na pohádku z Chaloupky na vršku – Jak to bylo o masopustu – a vyprávěli si o masopustním průvodu. Těsto krásně kynulo a děti se mohly podílet na tvorbě ko-

blíh. Každý si tu svou naplnil marmeládou a společně s paní učitelkou usmažil. Pak už jsme jen čekali, až nám zlatavé kobližky vystydnou a my si na nich budeme moci pochutnat.

V závěru dne byla připravena diskotéka, při které byly využity škrabošky a děti si v nich zatančily na písničky na přání. Celý den se vydařil a děti odcházely domů s úsměvem na tváři.

Mgr. Ivana Pekárková

O trestní odpovědnosti s policisty

V úterý 3. 3. 2020 přišli do 9. třídy na přednášku vedoucí obvodního oddělení Policie ČR Kopidlno n.p. Bc. Miroslav Netík a tiskový mluvčí, preventista n.p. Aleš Brendl. Přijeli k nám i kvůli problémům, co jsme my udělali. Povíдали jsme si o těch problémech, aby se vše vyřešilo a bylo vše v pořádku. Dávali nám otázky o trestných činech a o přestupcích. Pak se nás ptal, proč to tak je nebo není. Povíдали jsme si také o trestech. Přednáška byla zajímavá a dost jsem se z ní poučil.

Michal Neubert, 9. třída

Preventivní program Na tělo

Dne 2. 3. 2020 k nám do třídy přijel opět Saša s Bárou ze společnosti Semiramis. Minule, když jsme Semiramis měli, dohodli jsme se na příštím tématu Na tělo. Bylo to o sexu, o ochraně před pohlavními nemocemi... Program trval tři hodiny. Dostávali jsme různé otázky a hráli jsme hry. Když jsme něco nevěděli, mohli jsme se zeptat, na co jsme chtěli. Byla tam i anonymní krabička a v ní hodně otázek.

Přednáška mě dost zaujala. Dozvěděla jsem se dost věcí, které jsem nevěděla anebo o nich nikdy neslyšela. Saša s Bárou mě i ke konci dost překvapili díky anonymní krabičce. I přes to, co v ní bylo napsáno, vše přečetli i odpověděli. Žádný minus k přednášce nemám. Spíš velkou pochvalu. Nic bych neměla. Odpověděli nám úplně na všechno i na hlouposti, které z nás občas vypadly.

Natálie Hnízdová, 9. třída

První březnové pondělí k nám přijeli Saša s Bárou s preventivním programem Na tělo. Začali jsme tak, že jsme si napsali jmenovky, řekli si, jak se máme, a napsali jsme nějaký sexuální pojem na počáteční písmeno svého jména. Následně jsme si vysvětlovali, co pojmy znamenají. Potom jsme odpovídali na výroky a pak jsme zdůvodňovali svůj názor. Také jsme si zahráli na poradnu. Rozdělili jsme se do skupin a dostali jsme dotazy, na které jsme měli odpovědět. Na závěr jsme dostali odpovědi na anonymní dotazy, které jsme mohli po celou dobu psát. Tento preventivní program mě celkem bavil, i se mně líbil, protože jsme dělali zajímavé aktivity a někdo se mohl dozvědět i něco nového. Myslím si, že my jako třída jsme celkem spolupracovali, i když jsme někdy rušili a nevěnovali se aktivitě.

Jan Koutník, 9. třída

Zprávy ze základní a mateřské školy

Koronavirové samostudium v 1. třídě

Uzavření škol nás přepadlo jako blesk z čistého nebe. Z hodiny na hodinu už prostě děti nemohly do svých lavic. Vzít si své sešity nebo osobní věci. Ale to nebyl takový problém. Nejdůležitější pracovní sešity jim byly zaslány nejprve poštou a za několik dní jsem jim zbytek sešitů odvezla osobně až domů s žádostí, aby se mnou fungovali přes mail či Bakaláře. Po několika dnech jsme se s rodiči dohodli, že by byl dobrý nějaký vizuální kontakt s dětmi, neboť ony si myslí, že už jim začaly prázdniny. Rodiče byli požádáni, aby si stáhli aplikaci WhatsApp nebo Skype. A začaly probíhat videokonference, kdy jsem se takřka pravidelně spojovala s dětmi, aby mi četly, počítaly, psaly či plnily jiné zadané úkoly. Někdy zlobil signál, ale svůj účel to splnilo. Hotové vypracované stránky v sešitech mi pak rodiče ochotně nafotili a posílali

jako zpětnou vazbu. Když měly děti namalovat čarodějnice, tak některé dokonce kreativně i tvořily a své krásné výtvary mi zaslaly jako foto. Všem rodičům, kteří takto aktivně spolupracovali, moc děkuji a vážím si toho.

Mgr. Ivana Pekárková

Výuka ve 2. ročníku ZŠ Kopidlnov v době koronavirové

Již dnes je jasné, že tento školní rok zůstane výjimečný. Dostali jsme se všichni – rodiče, žáci i my, učitelé – do situace, kterou jsme si ještě před krátkým časem nedovedli představit, a museli jsme se v podstatě ze dne na den přizpůsobit, i když jsme s výukou „na dálku“ neměli žádné zkušenosti. Nové podmínky vyžadovaly i nový systém výuky. Ve druhé třídě používáme učebnice a pracovní sešity z nakladatelství NNS (NOVÁ ŠKOLA, s. r. o.), ve kterých je většina cvičení vhodná pro samostatnou práci dětí. Navíc má nakladatelství založené webové stránky, kde jsou natočená krátká výuková videa k pracovním sešitům z matematiky. Ve druhé třídě jsme zavedli systém každodenního zaslání školní práce. Vždy odpoledne nebo v podvečer obdrží děti a jejich zákonní zástupci SMS s informacemi, co mají děti za úkol na další den. Stejně informace jsou vloženy ve stejnou dobu i na Ba-

kaláře do zpráv. Děti byly také informovány o možnosti využití různých webů, případně sledování televizních pořadů, které se věnují domácí výuce.

Dle získávané zpětné vazby dostávají děti přiměřeně práce, snažím se o pestrost úkolů, děti mají i úkoly praktické, např. prvouka: pomoci v kuchyni při přípravě jídla a prostřít stůl, někoho nychytat aprílovým žertíkem, naučit se velikonoční koledu z naší písanky nebo 30. 4. nakreslit čarodějnice a vymyslet jí jméno. Děti v domácím prostředí procvičují pravopis po měkkých a tvrdých souhláskách, spodobu, druhy vět, čtení a psaní... V matematice procvičují sčítání a odčítání do stovky, řešení slovních úloh a začínají se učit násobiku, na kterou si vyrobily procvičovací kartičky. Ukázku prací zasílají někte-

ří rodiče přes WhatsApp, Messenger nebo MMS. Asi po 14 dnech karantény jsem se s dětmi spojila telefonicky a popovídali jsme si o tom, jak se mají, jak jim jde školní práce, jakou knihu čtou, co dělají rádi, co by si přáli atd. Bylo milé a dojemné se zase slyšet. Při dodržení všech bezpečnostních nařízení jsme se jeden den s paní asistentkou postupně viděli s dětmi nebo rodiči ve třídě, kde děti odevzdaly některé z úkolů a odnesly si domů balíček s dalšími díly pracovních sešitů a učebnici ČJ, které ve škole zůstaly po vydání nařízení vlády o uzavření škol.

Co nám tato zkušenost přinese? To ukáže čas, určité je to doba náročná pro všechny, ale možná naučí děti větší samostatnosti, možná si budeme více vážit toho, že můžeme být spolu, možná se budeme těšit z maličkostí, které se dříve zdály být tak běžné, možná...

Mgr. Dagmar Zachovalová, tř. uč. 2. ročníku

Zprávy ze základní a mateřské školy

Interaktivní vyučování u třetáků

Také žáci třetí třídy se s těžkým obdobím uzavření škol museli nějak vyrovnat. Hned na začátku dostali řadu informací o různých možnostech interaktivního vyučování. Nakladatelství Nová škola Brno poskytlo zdarma interaktivní učebnice, kde mohou žáci prohlížet výuková videa. Rovněž učebnice prvouky obsahují různá videa a interaktivní cvičení. Téměř všechny děti pravidelně posílají vypracovaná cvičení a reagují na mé zprávy. Musím všechny moc pochválit za jejich pracovitost a zodpovědnost.

Zuzana Kasková, třídní učitelka

Úkoly ve čtvrté třídě

Čtvrtá třída dostává úkoly prostřednictvím internetu. Někteří rodiče posílají ofocené splněné úkoly ke kontrole, jiní ale takovou možnost nemají. Spolupracovali jsme s rodiči i při vyzvedávání učebnic a sešitů ve škole, velmi mne těší e-mailové zprávičky a pozdravy žáků.

Ilona Komárková

Výuka na dálku. Jak ji vidí žáci 5. třídy

Říká se, že změna je život. Ale některé změny přináší rozmanitě a někdy i nemilé prožitky a starosti. A to jak dospělým, tak i dětem. Také žáci 5. třídy základní školy si poslední měsíce závěrečného roku na prvním stupni představovali jinak. Plánovali si školní výlet, spaní ve škole a další aktivity. Asi největší změnou pro ně, určitě i pro vyučující a rodiče, je výuka na dálku. Co si o tom žáci myslí a jak jsou spokojeni?

Dá se to zvládnout. Raději bych šla do školy, protože ve škole se mi nezdá toho učení tolik jako doma. Nějaké úkoly jsou jednoduché a zábavné, tak je udělám hned. Nejvíce mě baví úkoly z českého a anglického jazyka. Už bych chtěla opravdu zpátky do školy. (Naty N.)

Každé ráno vstávám mezi desátou a dvanáctou hodinou. Pak si jdu napsat češtinu a matematiku. Užívám si vlastivědu a přírodovědu. Můj stůl vždy vypadá jako v kanceláři. Mám hodnou maminku, která mi s učením pomáhá. Ale stejně, učení na dálku je nuda. Nevidím kamarády a chybí mi paní učitelka. (Páťa B.)

Docela mě baví se učit doma. Můžu si přispat. Učení je někdy lehčí a někdy zase těžší. Úkoly sice zvládám, ale je to zvláštní. Byl bych raději ve škole. (Patrik Š.)

Když nám paní učitelka oznámila, že se zavírají školy a budeme se učit z domu, tak jsem měla radost. Potom jsem zjistila, že to taková legrace není. Mamka ze mě rostla, protože mi učení nešlo. Naštěstí mi pomohla kamarádka i její mamka. Výhodou je, že si můžu pospat a dělat úkoly, kdy chci. Ale už je to dlouhé a těším se na paní učitelku i spolužáky. (Kája Z.)

Naty N., 5. třída

Kája Z., 5. třída

Každé ráno si dělám úkoly. Občas si nějaké nechám na druhý den. Nejvíce mě baví angličtina v aplikaci na telefonu. Učení nemáme mnoho, ve škole je toho mnohem víc. Ale raději bych byla ve škole než doma. Chybí mi kamarádi a také tělocvik, při kterém ráda hraji vybíjenou se spolužáky. (Nela K.)

Ráno vstanu, jdu se umýt a nasnídám se. Se sestrou zapneme počítač a jdeme se učit. Učení na dálku mi nevadí, ale s paní učitelkou je to lepší, protože ji mám ráda. Matematika mě moc nebaví, ale je důležitá. Dělá i dobrovolné úkoly. A přečetla jsem si další knížku. Líbil se mi úkol z hudební výchovy, kdy jsme si mohli poslouchat oblíbené písničky. (Emma B.)

Když ráno vstanu, tak si jdu dělat úkoly. Nejdříve rozkliknu Zvidálky a přečtu si, co máme splnit. Když máme samostatnou práci, tak ji udělám a pošlu paní učitelce na e-mail. Ráda si počítám i dobrovolné úkoly z matematiky. Mám radost, když máme lehké úkoly i z výtvarné výchovy, protože ráda kreslím. Ale i tak se mi stýská po škole a spolužácích. (Nina B.)

Páťa B., 5. třída

Zprávy ze základní a mateřské školy

Doma, nebo ve škole?

Které formě výuky by dali přednost sami žáci

Covid-19 aneb jak to vnímám

Učení na dálku je super. Je fajn, že nemusím ráno brzo vstávat, chodit do školy a sedět pět hodin v lavici. Doma v klidu v osm vstávám, v devět si udělám úkoly a poté mám čas na svoje věci. Učení na dálku mi vyhovuje, nevádí mi, když to musím posílat přes e-mail. Jsem ráda, když mi paní učitelka odpoví, alespoň mám jistotu, že je to odeslané. Učení na dálku a ve škole je veliký rozdíl. Ve škole je to takové jiné. I když musím brzo vstávat, tak ale ve třídě jsou lidé, se kterými si ráda povídám, směju se a řeším opožděné domácí úkoly. Na druhou stranu doma ty úkoly můžu dělat, kdykoli se mi chce. Můj názor na covid-19 je, že ho skoro ani nevnímám, vadí mi, že se ještě nemohu scházet s lidmi, se kterými jsem byla skoro pořád, ale zase jsem ráda, že jsem doma s rodinou. Ochranné věci mi nevádí a jsem ráda, že to lidé poctivě dodržují. Mimořádné opatření od začátku bylo naprosto logické, ačkoliv nezavřeli obchody s oblečením i s potravinami, jsem ráda, že uzavřeli školy a školky. Myslím si, když se teď vše otevře, tak se to zase vrátí, ale já s tím bohužel nic neudělám. My jako rodina si na koronaprázdniny stěžovat nemůžeme. V pondělí, v úterý a v pátek jsem s bráchou sama doma, tak jsme venku se psem apod. Ve středu a ve čtvrtek je mamka doma, dělá s bráchou úkoly a jinak spolu uklízíme a odpočíváme. Já v těch dnech, když jsem sama, vařím oběd a uklízím nebo se jdu projít se psem nebo cvičím. Občas se stane, že jedeme na dva dny k babičce. Jinak si prázdniny moc a moc užívám jak sama, tak s rodinou.

Nikola Slavíková, 8. třída

Koronová pandemie a učení na dálku

Můj názor na domácí učení je spíše pesimistický a příliš mi to nevyhovuje. První dva týdny mě učení, dá se říci, i bavilo, ale teď mi přijde složité donutit samu sebe vypracovávat úkoly. Úkolů je na každý týden přespříliš, vždy mám co dělat, abych vše stihla včas, i tak mi ale nějaké úkoly zůstanou na další týden. Nejhorší pro mě je, když musím sama, jen za pomoci učebnice pochopit novou látku z matematiky. Ve škole mám učitele, který mi vše dokáže v klidu vysvětlit a procvičí to se mnou, a to i u jiných. Přiznávám, že u některých předmětů je příjemné si v klidu sednout doma a zamyslet se nad nimi, ale takových je málo. Současná situace mi příliš nevyhovuje, nemohu navštívit příbuzné, kteří bydlí daleko od nás a opravdu mi chybí, a protože jsem se zúčastnila lyžařského výcviku, je to opravdu dlouho, co jsem naposledy viděla své spolužáky. Taky už nemám co číst a ráda bych navštívila knihovnu. A pomalu už mi začíná vadit to, že musím být pořád doma a jediné, co slyším, je „běž dělat úkoly“. Je to, jednoduše řečeno, složité období, se kterým se musíme nějakým způsobem vypořádat a vydržet karanténu, která je stanovena. I když se raději učím ve škole než doma, dovedu si představit, jak těžký bude návrat do školních lavic, zpět k pravidlům a časnému vstávání. Můj konečný názor je takový, že učení doma a karanténa mají nějaké své kladné stránky, ale je tam taky hodně těch záporných.

Bára Červinková, 8. třída

Utrpení kvůli covid-19

Moje učení na dálku je teď průměrné. Vůbec mi to nejde a k učení se musím nutit. Jeden z předmětů, který mi nejde, je matematika. Jinak ostatní předměty docela zvládám. Hodně mě baví čeština, protože je oproti jiným předmětům lehčí. Také mě začíná bavit angličtina, protože pracujeme na WocaBee. Učení na dálku je pro mě docela nevyhovující, občas něco nepochopím.

Dálkové učení má dvě strany. Ta dobrá je, že na vše máme dost času, a ta špatná je, že nám občas nestačí jen naše hlava. Určitě je lepší sedět v lavici a poslouchat výklad v rouškách než být doma.

Situace v České republice je oproti jiným státům velmi příznivá. Poděkovat za to můžeme naší vládě, že včas zakročila. Je pravda, že některá nařízení jsou úplně nesmyslná, jako třeba že první stupeň do školy může v malých skupinách. Místo toho jsme mohli jít do školy my deváťáci. Myslím si, že do školy by měli chodit ti, kteří to potřebují k přijímacím zkouškám.

Naše rodina necítí žádná omezení kromě sportu. Na roušky jsme si hodně rychle zvykli, ale představa, že bychom je měli nosit další měsíce, je strašná. Je samozřejmé, že se bojíme o své příbuzné, ale my jsme na prvním místě.

Uzavření škol byla a je velká hloupost. Normálně bychom mohli chodit nadále, nosit roušky a bylo by podle mě vše v pořádku. Asi by bylo těžké dětem ve školce a v první třídě vysvětlovat, že musí nosit roušky. Myslím si, že to nikdy neřeknu, ale už chci chodit do školy.

Karolína Švorcová

Ahoj, jsem virus, který se narodil v Číně ve městě Wu-Chan. Později mě lidé začali nazývat covid-19 nebo také koronavirus. Jsem vysoce infekční nemoc, a proto se dokážu přenášet z člověka na člověka velice rychle kvůli tomu, že se šířím pomocí kapének. Proto jsem se také dokázal takto rychle rozšířit po celém světě. Nejdříve začnu člověka napadat horečkou, velkou únavou a dušností. Později přidám suchý kašel a případně i bolest svalů a kloubů.

Napadám spíše starší lidi ve vyšším věku a lidi se sníženou imunitou a také lidi, kteří se s nějakou vážnou nemocí léčí. Obsadím plíce, udělám v plicích zánět, člověk nemůže dýchat a tak přichází hodně lidí o život. Lidé kvůli mně přestali chodit ven a začali nosit roušky, a tak se moje rozšiřování pozastavilo. Když jsem poté zjistil, že už je na mě protilátka, věděl jsem, že už tu moc dlouho nebudu.

František Vlček, 8. třída

Zprávy ze základní a mateřské školy

Mateřská škola v době pandemie

Do poloviny března probíhaly dny v naší MŠ podle měsíčního tematického plánu, se všemi plánovanými akcemi, tak jak jsme byli všichni zvyklí.

Poslední únorový týden zhlédly děti divadelní představení Červená Karkulka, které se velice líbilo a sklídilo velký potlesk jak dětí, tak nás dospělých.

Dne 3. března 2020 navštívili předškoláci ze třídy Stonožek první třídu základní školy. Celou vyučovací hodinu pozorně sledovali kamarády z první třídy při čtení a počtech. Když byli paní učitelkou vyzváni ke spolupráci, ochotně a správně odpovídali na otázky.

V prvním březnovém týdnu značně stoupla nemocnost dětí. Po zastavení výuky na základní škole se počet docházejících dětí v MŠ snížil na minimum.

Ještě 11. března 2020 proběhla návštěva knihovny.

Potom byl provoz MŠ přerušen. Všichni se učíme žít se všemi omezeními, která nám opatření ohledně šíření koronaviru přinesla.

Každodenní život vyžaduje vysokou míru disciplinovanosti a ohleduplnosti nás všech. Snažme se pomáhat těm, kteří to opravdu potřebují.

Zachovejme si zdravý úsudek a myšlení, věnujme se činnostem, které jsme díky hektickým pracovním dnům odsouvali. Více odpočívejme, komunikujme co nejvíce v rámci blízké rodiny a domácnosti.

A hlavně si věřme, že vše zvládneme a zase bude dobře!

Pevně zdraví a pozitivní myšlení vám všem přeje kolektiv MŠ

Odměnu od společnosti ELEKTROWIN využilo Kopidlno k zabezpečení sběrného dvora

Město Kopidlno získalo odměnu 15.000 Kč od společnosti ELEKTROWIN, a. s., z programu Motivační program. O tuto odměnu mohlo město požádat na základě množství přijatých velkých a malých elektrospotřebičů v 1. čtvrtletí roku 2020 na místě zpětného odběru použitých elektrozařízení na sběrném dvoře v Kopidlně.

Odměna byla použita na zabezpečení a monitoring sběrného dvora jako příspěvek na zřízení solární kamery. Všem, kteří odkládají vysloužilé elektrospotřebiče na místa k tomu určená, v Kopidlně to je místo zpětného odběru použitých elektrozařízení na sběrném dvoře, děkujeme.

Monika Kovářová

Odpadky už nelétají

Po provedené montáži mobiliáře na zrekonstruované části náměstí jsme řešili problém s vylétáním odpadků z dodaných košů. Pracovníci Místního hospodářství se pokusili problém vyřešit – a podařilo se! V horní otevřené části byly koše upraveny a s výsledkem jsme spokojeni. Toto řešení bylo určitě rychlejší a jednodušší než reklamace košů. Naši úpravu jsme doporučili výrobci košů k vylepšení jejich výrobku. (kl)

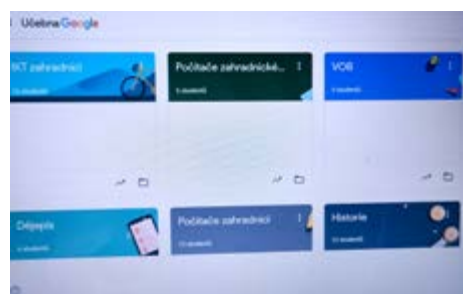
Rubriku připravuje Jana Tauchmanová

Zprávy ze zahradnické školy

I my jsme se učili online

Výuka na dálku probíhala také na naší škole. Snažili jsme se vybrat ten nejlepší způsob, jak žákům předat to nejdůležitější, co by měli vědět. Úkoly se zadávaly přes Bakaláře nebo přes Messenger. Zahradníci posílali vypracovaná zadání také do „Učebny“ na Googlu (Google Classroom) a používali i videokonference. Výzvu jsme přijali a zvládli!

Vychovatelé se stali zahradníky

V úterý 10. března nám kvůli opatřením proti koronaviru odjeli z domova mládeže všichni žáci. Jelikož se neměl kdo starat o rostliny a sadbu, která se právě chystala ve skleníku, nastoupili jsme jako pracovní síla na novou květinárnu. Naučili jsme se hrnkovat, přepichovat, ošetřovat rostlinky, sázet, plet

a správně zalévat. Byla to skvělá zkušenost, moc nás to bavilo a odpočinuli jsme si u toho. Nyní už si dokážeme představit, co obnáší práce zahradníka. Musím uznat, že je to trochu dřina, ale vidět výsledek své práce, to za to stojí.

*Mgr. Natálie Synková,
vychovatelka domova mládeže*

Česká televize u nás

Redaktorka České televize Věra Hofmanová natočila reportáž o práci učitelů a vychovatelů zahradnické školy. Část byla zařazena na fb Událostí východní Čechy.

www.facebook.com/udalostivychodnicechy/videos/225601415255979/

Součástí je i tento komentář: „Zatímco většina škol zeje v těchto dnech prázdnou, na Střední zahradnické škole v Kopidlně připravují výsadbu. Za normálních okolností by sazenice v rámci praxe chystali studenti, teď je to ale na zaměstnancích školy. Stovky begonií nebo třeba muškátů, které si u školy objednala okolní města, tak díky učitelům všech předmětů a dalším pracovníkům budou už za dva měsíce zdobit veřejná prostranství třeba ve městě Lázně Bělohrad.“

Zprávy ze zahradnické školy

Místo žáků se výsadby v Bělohradě ujali zaměstnanci

Smluvené výsadby v Lázních Bělohradě se místo žáků ujali učitelé, mistrové, účetní, vedoucí školní jídelny... Rostliny, které pracovníci školy hrnkovali v květinárně, zdobí náměstí nebo parčík u Fričova muzea. Druhý den si sázení květin opakovali k závěrečným zkouškám žáci 3. ročníku učebního oboru Zahradník, které zachytila kamera Naší televize cz <https://youtu.be/kg0jh53wDVC>.

Praktická učňovská zkouška

Ve středu desátého června proběhly ve Střední škole zahradnické v Kopidlně praktické zkoušky žáků tříletého učebního oboru Zahradnické práce. Tyto zkoušky prověřily nejen dovednosti, ale i vědomosti získané během celého studia.

Po vylosování otázek žáci absolvovali první část zkoušky – poznávání rostlinného materiálu. Správně určit názvy museli u třiceti položek stromů, keřů, trvalek, letniček a pokojových rostlin. Ve sklenicích školního hospodářství žáci předvedli odborné komisi přesazování pokojových rostlin, hrnkování zakořenělých řízků a přepichování hlávkového salátu.

V pavilonu učeben, kde má škola odborné pracovny, probíhala floristická část závěrečných zkoušek. Dušičková vazba – to bylo vylosované téma. Pracovnu tak provonělo jehličí a za hodinu a půl už komise hodnotila věneček včetně přízdoby. Výsledky praktických zkoušek byly velmi pěkné. Všichni žáci prospěli, dva na výbornou.

*Ing. Petra Sedláčková,
učitelka odborného výcviku*

Zahradnice dobrovolnice

V době koronavirové někteří pomáhali potřebným. Patřila mezi ně i Zuzana Hlubučková, žákyně 2. ročníku, učební obor Zahradník.

„Už týden mi chodí v rámci pomoci seniorům pomáhat s venčením pejsků dvě studentky z naší vesnice (Čistá u Horek). Zuzka Hlubučková (Střední zahradnická škola Kopidlno) a Katka Kilianová (Střední zdravotnická škola Trutnov). Naši pejsci mají sice výběhy, ale taková procházka je k nezaplacení. Hned ráno to děvčata vezmou přes obchod pro čerstvé rohlíky a pak se jde na procházku. Alespoň touto cestou bych jim chtěla za Xenu, Enjoy, Massey, Tin-Tinu, Bilow a malou Lafu moc poděkovat,“ pochválila práci dobrovolnic během březnových omezení na svém facebooku paní Dagmar Žáková.

Květinárna se změnila na zahradnictví

Zahradnictví byla otevřena po i v době nouzového stavu. Do květinárny proudily davy zákazníků a nakupovaly sadbu zeleniny i květiny. Díky pracovnímu nasazení mistrů a učitelů jsme měli co nabídnout.

Zprávy ze zahradnické školy

MATURITA RYBÁŘŮ Praktická maturitní zkouška čekala i naše rybáře. A co teprve ústní odborná zkouška. Radost poslouchat.

SEKÁM, SEKÁŠ, SEKÁME 1. června nastoupili na praktické vyučování žáci 1. ročníku učebního oboru Zahradník. Rojnice sekáčů se pustila do trávy v parku, další pracovali v palmovém skleníku, na skalce... 15. června je vystřídali žáci 2. ročníku učebního oboru Zahradník a 1. a 2. ročníku učebního oboru Zahradnické práce.

Promítání letního kina

Letní kino bude v Kopidlně promítat (v případě příznivého počasí) v termínech 17. července a 21. srpna 2020. Kina se uskuteční na hřišti FK Kopidlna, promítání začíná po setmění (tj. kolem 21.00–21.30 hodin), areál hřiště bude otevřen od 19.30 hodin.

Letos jsou do výběru zapojeni diváci, kteří vybírají na facebookovém profilu Kopidlenských listů z těchto 14 filmů:

1. **Já, padouch 3**
(animovaná komedie, USA)
2. **Okresní přebor – Poslední zápas Pepíka Hnátky** (komedie, ČR)
3. **Po strništi bos**
(drama/komedie, ČR)
4. **Teroristka** (komedie/drama, ČR)
5. **Bohemian Rhapsody**
(životopisný/drama, USA)
6. **Millerovi na tripu**
(komedie/krimi, USA)
7. **Shrek - Zvonec a konec**
(animovaná komedie, USA)
8. **Madagaskar 3**
(animovaná komedie, USA)
9. **Přes prsty**
(komedie/romantický, ČR)
10. **Jurský svět** (dobrodružný, USA)
11. **Tátova volha**
(komedie/drama, ČR)
12. **Vlastníci** (komedie/drama, ČR)
13. **Zakleté pírkó** (pohádka, ČR)
14. **Mamma Mia! Here We Go Again**
(muzikál, USA)

Zatím jasně vedou Přes prsty a Bohemian Rhapsody.

Nová nabídka ve sportovní hale. Zajímají nás vaše názory a ohlasy

Volné dny strávené ve sportovní hale bez sportovců mě přiměly k lehkému zhodnocení mých krátkých poznatků o využití haly a sportování v Kopidlně jako takového. Prostory velké haly v přízemí jsou využívány především fotbalisty z Kopidlna a blízkého okolí. Jsme samozřejmě moc rádi, že je hala v zimních měsících plně vytížena, a těšíme se na další sezónu, ale ráda bych nabídla spoluobčanům také jiné druhy sportů. Pěkný základ položila už v roce 2018 parta volejbalistů, kteří pravidelně zdokonalují své dovednosti každý pátek večer a hrají opravdu dobře. Zkusili jsme volejbal nabídnout také dětem, a hurá, chytily se a chodí na kroužek dokonce dvakrát v týdnu, jsou skvělé, rychle se učí a rozhodně jim nestačí hodina, vždycky prodlužujeme. Velký dík za dětský volejbal patří panu Kinčlovi, se kterým vedeme také kroužek badmintonu pro děti.

Na malém sále v patře sportovní haly probíhaly už delší dobu soukromé kurzy boxu, takže už zbývalo jenom požádat trenéra, aby se ujal taky další skupiny, a opět

jsme dali prostor dětem. Kurzy sebeobran pro děti začaly v březnu. Museli jsme se přesunout na velkou halu, malý sál nám byl opravdu malý. A pak že děti nechtějí sportovat. Teď po uvolnění restrikcí jsme se k sebeobraně vrátili, účast je menší, ale doufáme, že tihle už vydrží.

Taky jóga se nám hezky rozrostla, kurz klasické jógy jsme navýšili o další skupinu 15 žen a přidali ranní jógu, každý čtvrtek. Ta se tak osvědčila, že si ženy žádají další den v týdnu. Uvidíme, jak se s tím popere lektorka paní Gaubmanová. Tato jóga pojede i o prázdninách, ale pokud byste se chtěli přijít protáhnout po ránu, raději dopředu zavolejte. V říjnu plánujeme „jógovou sobotu“. Začneme ranní jógou s paní Gaubmanovou, pak si dáme intenzivnější dvouhodinové cvičení s paní Milkovou, lehký oběd a odpoledne se opět, jak jinak než jógově, protáhneme s paní Jarošovou. Přesný termín budeme znát v září, podle možností lektorek. Zúčastnit se samozřejmě můžete jenom některých částí tohoto jógového maratonu.

Těšíme se na děti na příměstských táborech, které budou letos ve dvou termínech, jeden v červenci a druhý v srpnu.

V září otevíráme lekce kickboxu, které budou probíhat ve všedních dnech, trenér se přizpůsobí zájmu sportovců. Na své lekce bodyformu naváže Veronika Michalová a bude znovu rozehrávat cvičenky ve svém neuvěřitelném rytmu.

Co bychom vám tak ještě nabídly, abyste k nám našli cestu? Co třeba kurz společenských tanců pro páry, cvičení pro malé děti spojené s časovým prostorem pro rodiče dětí v posilovně nebo lekce cvičení na balančních podložkách? Také bychom chtěly vyzkoušet lekce muzikoterapie. Na to na všechno bychom už měly lektory, takže k tomu potřebujeme vaši účast. Postupně budeme tyto sporty otevírat od září, některé od příštího roku, ale už teď bych uvítala vaše názory a ohlasy. Jestli máte nějaké jiné nápady, klidně pište nebo volejte, pokud bude zájem, můžeme narvat halu k prasknutí. Těšíme se na vás.

Dáša a Lída

Nejen do školy po novém chodníku

V Lipové ulici byla provedena oprava silnice, kterou poškodil zvýšený provoz na objízdné trase při loňské rekonstrukci silnice I/32. Na náklady kraje provedla firma COLAS CZ kompletní výměnu živичného povrchu v celé ulici a výměnu 100 m obrub. Výměna zbývajících obrub byla financována městem a provedena bude rekonstrukce celého chodníku, kde dojde k položení nové zámkové dlažby. Postupně podle možností provede práce Místní hospodářství, záměr je dokončit práce tak, aby šly děti 1. září do školy po novém chodníku.

(kl)

Křížek na Smutné cestě

Když se v Kopidlně zeptáte na *Křížek na Smutné cestě*, pravděpodobně na vás budou překvapeně koukat i starousedlíci. A přitom kolem něho bez povšimnutí chodí většina z nás denně. Při pohledu na přiložený obrázek si pak většina z nás řekne: „Ano, to znám.“ Ale kolik z nás si všimlo, že vloni na podzim kolem křížku zmizely obrovské túje, které křížek zakrývaly? Kolik lidí si všimlo, že později zmizel i křížek a zbyl tam jen kamenný podstavec? Pravda, přece se našlo pár spoluobčanů, kteří se zajímali, kam se křížek ztratil. Možná měli strach, jestli křížek nezmizel „v propadlišti dějin“ navždy nebo neskončil ve sběrném dvoře. A právě ti nás inspirovali napsat tento článek, abychom veřejnost uklidnili a zároveň i trochu připomněli, že máme v Kopidlně nejen kostel, školu, sochu na náměstí, ..., ale i „zapomenuté památky“, které si zcela určitě zaslouží naši pozornost.

Trochu historie

Informace o Křížku lze nalézt v knize *Kopidlenská farnost – minulost a současnost jejích drobných památek* autorek Vladislavy Říhové a Jany Stránkové z roku 2012. Jedná se o autorskou monografii studentských prací studentů Univerzity Pardubice, jejichž nejdůležitějším archivním pramenem byl soupis drobných církevních památek v kopidlenské farnosti z roku 1837 doplněný o údaje z 20. let 20. století. Z této publikace pravděpodobně čerpal informace o Křížku i pan Jan Řehounek v knize *Kopidlna*, vydané nakladatelstvím Jan Řehounek – Kaplanka Nymburk v roce 2014, kde se o Křížku píše pod nadpisem „Architektonické a umělecké památky“ na straně 35. Proč „Smutná cesta“? Smutná proto, že po ní byli kdysi voděni odsouzcenci na smrt na popraviště u Habrovniku. Na této cestě stával původně dřevěný kříž, u kterého se průvod s odsouzcencem zastavil, aby se nešťastník mohl naposledy pomodlit. Později byl dřevěný kříž nahrazen železným s ukřížovaným Kristem na kamenném podstavci v dřevěné ohrádce. Smutnou cestu, nebo spíše dnes již v podstatě neexistující Smutnou uličku, si alespoň ti starší spojí se jménem Tomáše Svobody, který byl tudy v roce 1728 odvezen na popraviště po předchozím věznění na zámku v Kopidlně, protože se nezřekl víry podobojí a že také schovával ostatní vyznavače této víry. A Křížek? Ten byl mnohem později, „...obnoven a znovu postaven mezi cukrovarem a drahou, nákladem ředitelství cukrovaru a dobročinnou sbírkou mezi věřícími. Ke slavnostnímu vysvěcení došlo 5. července 1927. V lomeném zapuštěném zrcadle na čelní straně fundamentu je obraz sv. Cyrila a Metoděje („namalovaný uměleckou rukou a dobročinností pana Jaroslava Hammerbauera, traťmistra v Kopidlně“).“*

Trochu současnosti

Od roku 1927 však už uběhlo pár roků a zub času na Křížku zanechal své stopy. Toho si všimla paní Jozefína Militká a rozhodla se, že když vedení města nemá finanční prostředky na jeho záchranu, tak se o to postará sama. V komunálních volbách v roce 2018 si opravu Křížku dali kandidáti za KDU-ČSL a nezávislí občané Kopidlno a místních částí do svého volebního programu. V roce 2019 byly kolem Křížku vykáceny túje a začalo se s přípravnými pracemi. Rozlámáný Kříž byl odvezen do restaurátorské dílny společně s obrázkem Cyrila a Metoděje. V letošním roce budou restaurátorské práce pokračovat, a když se bude dílo dařit, do konce

roku by mohlo být hotovo. Rekonstrukce se ujal jeden z našich spolukandidátů pan Mgr. BcA. Petr Gläser z Drahoraze, čímž mu tímto za jeho ochotu a pomoc děkujeme. Také touto cestou děkujeme všem našim spoluobčanům, kteří na opravu přispěli svými finančními dary. Svým podílem přispěje Krajský výbor KDU-ČSL v Hradci Králové a i jemu patří naše poděkování.

Zástupci kandidátní listiny KDU-ČSL a nezávislí občané Kopidlno a místních částí

(* *Kopidlna*, nakladatelství Jan Řehounek – Kaplanka Nymburk, 2014, str. 35)

Zeptali jsme se... jak se žije v době omezeného pohybu, činností, práce i zábavy?

Rozhovory s Oldřichem Suchoradským a Vladimírem Turkem

Už je to dva měsíce, kdy se každého člověka v ČR dotkla různá opatření, která nařídila vláda kvůli omezení šíření koronaviru, způsobujícího nemoc covid-19. Na každého se tak vztáhla omezení zakrývání dýchacích cest, dále omezení pohybu, zábavy, výkonu zaměstnání, školní a předškolní docházky, nebo

i úplné izolace a dalších. V té souvislosti jsem položila několik s koronavirem (ne)souvisejících otázek O. Suchoradskému a V. Turkovi. Ke srovnání přidávám i trochu statistiky.

V okrese Jičín žili na počátku roku 2019 celkem 79782 obyvatel, z nichž máme v současné době potvrzených pouhých 22 případů na-

kažených, z toho 18 se již mezitím uzdravilo. Žádný člověk na Jičínsku na uvedenou nemoc nezemřel. (stav k 13. 5., zdroj: novinky.cz)

Jak se tedy žije v Hradci Králové a v Běcharech?

Rodina se nám stmelila... ozývají se spolužáci

Oldřich Suchoradský nejen o současných omezeních

V Hradci Králové se nedávno život také poněkud zpomalil, ne-li zastavil. Současný Hradečák Oldřich Suchoradský se však ani v nejmenším nenudí a se čtenáři KL se rád a ochotně podělil o své poznatky nejen ze současného omezené fungujícího města, ale prozradil také něco z aktuálních soukromých radostí, starostí i činností...

Kvůli letošním omezením, spojeným s šířícím se koronavirem způsobujícím nemoc covid-19, jsou zejména starší lidé poněkud více uzavření ve svých domovech a odkázáni na pomoc druhých. Je to i případ tvůj a tvé rodiny?

Tak jistě, omezení spojená s opatřeními proti šíření koronaviru jsme všichni brzy a naplno pocítili. Ale protože jsme už méně pohybliví, na kolo už nevylezeme, tak to zase nebyla tak moc velká změna. Místo vycházek kolem domu jsme se procházeli doma po kuchyni a po pokoji, občas si vyšli na zdravý vzduch na balkón a sledovali to mrtvé město, jakým se Hradec po zavedení nařízení během několika hodin stal. Pokud jde o pomoc okolí, tak se nám nabízeli mladší sousedé v domě, i v ulici. Naučili jsme se nakupovat ve virtuálních obchodech, jako je Rohlik.cz nebo i místní Tesco.cz, a funguje to výtečně. Ale nejvíce a vzorně se o nás postarali naši mladí. Nakupovali nám mléčné výrobky, zeleninu i nějaké ovoce v soukromém hospodářství Kejkličkových v Plotišti nad Labem, kde bydlí. Takže jsme žili, co se jídla týče, mnohem zdravěji a ekologicky...

Co ti v době současného omezení nejvíce chybí? A co ti naopak nechybí vůbec nebo sis na to třeba ani nevzpomněl?

Bylo to setkávání s přáteli. Třeba z přerušného průběhu univerzity 3. věku v Městské knihovně HK, která byla a ještě stále je zavřená. Ještěže to studium bylo virtuální formou, přes počítač. Takže jsme studium

v tomto semestru, přestože jsme se nemohli setkávat, zdárně zakončili. Ale z domova, ze svého počítače v pokoji. Včera mně došla od moderátorek, našich milých knihovnic Lindy a Zlaty, pochvala, že jsem splnil testy, i ten závěrečný, velmi náročný, a uzavřel tím již 3. ročník svého studia. A téma? Krásné: Barokní sochařství v Čechách.

Na druhou stranu nám nijak nechybělo běhání po obchodech a nakupování v nákupních střediscích, kterých máme poměrně blízko kolem sebe několik. To už pro nás není...

Co by měl nebo mohl člověk dělat, aby alespoň na chvíli unikl „koronavirovým“ zprávám, které se na nás valí ze všech stran? Co ti pomáhá, co rád v tomto omezeném období (nebo i mimo ně) děláš?

Odpověď je jednoduchá. Nepouštět te-

levizi ani rádio v době vysílání zpráv. Je to velmi depresivní poslouchání a je nejlepší se mu raději vyhnout a pustit si třeba ČT 3, který se povedl. Vracíme se s těmi pořady a lidmi, které tam vidíme, do mládí, a zpíváme si tak s manželkou od rána do večera. Také hodně čteme. A já píši vzpomínky pro vnoučata a také čtu knihy, které jsem kdysi nakoupil a nikdy jsem je nečetl. Teď na to mám času dost a dost. Také hrajeme po internetu šachové partie s členy Šachového klubu seniorů, který jsem tady před třemi léty založil. Strávíme u toho denně několik hodin. To manželka dělala záslužnější činnost. Spolu s dcerou Janou a jednou její kamarádkou stříhaly, žehlily, skládaly, a pak

pokračování ze strany 28

na stroji sešivaly roušky, které od nich přebírala hradecká Fakultní nemocnice. Stvořily jich několik tisíc, ale teď už je jich všude dost, tak s tou celodenní „zábavou“ skončily. Ve městě je na roušky dokonce instalovaný automat. Tam se za ně platí, kdežto ona tři děvčata to dělala zcela zdarma. Akorát materiál na ně jim dodávala nemocnice.

Je na místě optimismus, nebo je třeba se obávat další vlny nákazy a zdržovat se v ústraní?

Těžko hádat, co bude a jak bude dál. My Češi jsme však na různé katastrofy ideálně vycvičeným národem. Co všechno jsme během jednoho lidského života zažili a přežili?

Takže určitě přežijeme i tento zákeřný vir. Na druhou stranu jsme dost opatrní a oceňujeme, jak k opatřením přistoupila zodpovědně většina Hradečáků. Však také naše město i celý Královéhradecký kraj patří k nejméně zamořeným v republice. Asi proto, že věříme panu prof. Romanu Prymulovi, který byl dlouhá léta ředitelem hradecké Fakultní nemocnice.

Je nějaké téma, poznatek, myšlenka, pozdravení, o které by ses chtěl s čtenáři KL podělit?

Celá ta patálie měla a má i pozitivní stránky. Rodina se nám stmelila. Rádi se vidíme, alespoň na Skypu, nebo si e-maily posíláme aktuální fotografie, abychom se, až se potkáme, vůbec poznali. Vnučka Mája nám telefonuje a kreslí nám pro povzbuzení obrázky, které nám s potravinami vozí její rodiče. Ozý-

vají se spolužáci, které jsme desítky let neviděli. A my vzpomínáme rádi na Kopidlno, Mlýnec, na všechny ty milé lidi, co jsme tam za ta léta poznali. Kolegy učitele a své bývalé žáky, kteří nám často a krásně píší vzkazy na Facebooku. Vzpomínáme na sousedy ve Mlýnci, včelaře v širokém okolí, přátele šachisty, se kterými jsme kdysi soupeřili. Asi by se to v takové míře nikdy nedělo, kdyby tady nebylo to nebezpečí, které většinu lidí (kromě našich politiků) tak nádherně stmelilo.

A vzkaz čtenářům Kopidlenkých listů, v této koronavirové době? Jak to napsal kdysi rožďalovický rodák a pedagog Gustav Adolf Lindner, před více než 150 léty (trochu parafrázuji jeho výrok): Nežoufej, ale doufej...

Děkuji za rozhovor a přeji ti hodně zdraví a mnoho zajímavých (virtuálních) setkávání!

Jak trávil Vladimír Turek čas bez hry na varhany?

Rozhovor nejen o současnosti

Kopidlenského rodáka Vladimíra Turka nemusíme dlouze představovat. Jednak byl představen již v dřívějších číslech KL, pak do nich také sám vícekrát přispěl a mnozí jej osobně znají z četných kulturních akcí. Pan Turek tráví na Kopidlenku spoustu času a o tom, co dělá i třeba v současné době omezeného pohybu, se trochu rozpovídal v následujícím rozhovoru. Nám věříme snad nejvíce chyběl letos na velikonoční bohoslužbě za varhanami...

Vracíte se rád do rodného kraje na Kopidlensko? Které místo v ČR máte nejraději a proč? Může jich být i více...

Kopidlno jako město mého narození v roce 1944 a jeho okolí se staly mým oblíbeným místem až díky koupi chalupy v blízkých Běcharech. I když jako školák jsem jezdil do Kopidlna na každé prázdniny k dědečkovi a babičce (děda Vavřínů měl v ulici Jičínské dům a obchod s textilem), tak jsem zde moc rád nepobýval, protože jsem tu neměl žádné kamarády a babička mne nechťela nikam pouštět samotného, protože měla strach, aby se mi nic nestalo. Takže většinu dní jsem strávil s dědou v obchodě a každý podvečer chodil s babičkou na hřbitov. Později když jako starší jsem mohl „vylézt“ dál, byl mým oblíbeným místem zámecký park. Ten jsem prolézal po všech pěšinách, do přírodního divadla a v zadní části parku byla vyvýšenina zvaná „Homolka“, odkud byly vidět i Krkonoše. Dnes už z toho nic nezbylo, ale zámecký park zůstal do dneška mou srdcovou záležitostí, kam často zavítám, a se smutkem konstatuji, jak velké orkány během doby zničily staleté stromy, které byly ozdobou parku. V roce 2019 jsem o parku napsal seminární práci při studiu památkové péče.

Rád cestuji po celé krajině Česka, kde je mnoho zajímavých míst, a tak nemohu říci,

které místo mám nejraději, protože všude je krásně, stačí jen vnímat krajinu a její architekturu duchem minulé doby. Zvláště miluji staré malé kostelíky umístěné v krajině a obdivuji, jak naši předkové je uměli postavit na místech v souladu s krajinou, sídlem i přírodou. A to neměli žádný útvar architekta, ani nepotřebovali územní rozhodnutí. Měli jen cit pro přírodu a krajinu.

Již mnoho let býváte nominován na cenu Jivínského Štefana za dlouhodobý kulturní přínos za hraní na varhany, podporu chrámové hudby a kulturních akcí na Jičínsku. Co pro vás tyto nominace znamenají?

Jmenování na Jivínského Štefana je pro

mne takové spíše citové poděkování za to hraní v okolních kostelích. Je mi jen velmi líto, že jak starší lidé, kteří chodili v malých obcích do svých kostelů, postupně umírají, kostelíky se už neotvírají – není pro koho. Tak se snažím aspoň dvakrát do roka (na pouť a posvícení) kostel zpřístupnit pro bohoslužbu, někdy se to podaří i o Vánocích. Ale občas si myslím, že to je „jejich poslední dech“. V mých nominacích se objevuje ještě ochotnická divadelní činnost, ale ta už skončila v Běcharech mnoho let zpět, takže už zůstalo jen to hraní na varhany a případná

pokračování na straně 30

pokračování ze strany 29

finanční podpora na vydávání zajímavých publikací o dějinách či památkách regionu.

Který kostel, který jste kdy navštívil, a které varhany, na které jste kdy hrál, máte nejraději? Nebo na vás udělal/y největší dojem?

Mým „srdcovým“ kostelem zde na Jičínsku je kostel Nanebevzetí Panny Marie ve Velešicích. Je to prostý vesnický gotický kostel z roku 1611, postavený na vyvýšenině, kde je jen několik domů, o který místní vzorně pečují, a i zdejší varhany jsou dobře hratelné. Úžasné jsou i kostelíky v Psenicích a Údrnicích, kde jsou kostely i varhany ve velmi dobrém stavu. Bohužel se v těchto kostelech slouží mše jen příležitostně. Také kostel sv. Václava v Kozojedech z roku 1689 si zaslouží pozornost, protože tato trámová dřevěná stavba je ojedinělá na Jičínsku. Věřím, že se kostel podaří díky obci a spolku „Stříbrný zvon“ spolu s církví celý restaurovat. Nachází se zde malé varhany z roku 1711, jedny z nejstarších v celém regionu v původní podobě, ale jsou zcela nehratelné.

Samozřejmě, že nejraději mám varhany v kostele sv. Jakuba v Kopidlně, které jsou tady z kostelů na Kopidlensku největší, dobře hratelné, mají dva manuály, velmi dobrý rejstříkový rozsah a lze na ně hrát jak doprovod sólového zpěvu, tak doprovod písní při bohoslužbě i spustit velké pléno.

Za celý svůj život jsem měl možnost zahrát příležitostně v různých kostelech na mnoha varhanách, ale největší dojem na mne udělaly varhany v katedrále sv. Štěpána v Litoměřicích, které mají čtyři manuály a 53 rejstříků, na které jsem si mohl zahrát při poutní mši mé mateřské farnosti v Praze. Měl jsem na přípravu hraní, než začala mše, jen asi deset minut a do jejich „tajů“ mne „rychlíkově zasvěcoval“ osobně tehdejší litoměřický biskup Koukl, který byl velký hudebník a sloužil pro nás tuto mši. Jeho mohutná skoro dvoumetrová postava a pohled na čtyřmanuálový hrací stůl s osazenými rejstříky jsou pro mne dodnes nezapomenutelné.

Kvůli letošním omezením, spojeným s šířením se koronavirem způsobujícím nemoc covid-19, se letos konaly tak trochu jiné Velikonoce. Nehrál jste na varhany na Boží hod velikonoční ani v jednom kostele. Chybělo vám to? Jak jste to „tiché“ Zmrtvýchvstání bez hudby prožíval?

Máte pravdu, pro všechny – věřící i nevěřící – to jistě byly kvůli koronaviru zvláštní Velikonoce. Pro varhaníky to bylo navíc smutné, že nemohli pustit varhany na pléno, hrát slavné „Aleluja“ a doprovázet velikonoční písně, které mají slavnostní melodie. To mně teda jako varhaníkovi hodně chybělo.

Tak trochu jsem si to vynahradil sledováním velikonočních bohoslužeb v televizi při-

mým přenosem z chrámu sv. Petra v Římě, kde byly latinské bohoslužby (jako starší člověk jsem odchován v kostelech latinou) a krásně zpívaný gregoriánský chorál doprovázený varhanami, a tak jsem si mohl zpívat i s nimi, protože latinské mše znám. Tak to byla pro mne jakási náhražka, že jsem nemohl usednout za varhany a doprovázet zpěv.

Co vám v době současného omezení nejvíce chybí? A co vám naopak nechybí vůbec nebo jste si na to třeba ani nevzpomněl?

Abych se přiznal, tak jsem se se současným omezením docela bez problému smířil, hned v březnu po vyhlášení nouzového stavu jsem udělal nejnnutnější zásoby a odjel z Prahy na chalupu do Běchar a v podstatě nepotřeboval nikam „vylézt“, jen jednou za 14 dní vyrazil do Kauflandu do Jičína doplnit zásoby. Okolo chalupy a pole, které mám za stodolou, je práce stále dost a na práci „na svém“ omezení neplatí.

Trochu mi vadí omezené cestování do zahraničí, protože jsem měl plánovaný zájezd do okolních států za poznáváním památek, ale jak to bude možné, tak i v Česku je stále co nového poznávat.

Co by měl nebo mohl člověk dělat, aby alespoň na chvíli unikl „koronavirovým“ zprávám, které se na nás valí ze všech stran? Pomůže nějak třeba víra? Co pomáhá vám, co rád v tomto omezeném období (nebo i mimo ně) děláte?

Aby člověk unikl všem negativním koronavirovým zprávám, je potřeba rozumně je „filtrvat“ anebo je vůbec neposlouchat. Člověk se nemá zbytečně vystavovat rizikům nakažení, která jsou jasně vědecky specifikována, a víc dělat nemůže. Podléhat fobii nakažení covidem-19 je zbytečný stres, který zdraví neprospívá, protože je mnoho i jiných nemocí, které ale nebereme vážně.

Jako věřící si říkám „Pane, buď vůle Tvá“ a vzhledem ke svému věku, kdy člověk už „neví dne ani hodiny“, říkám „díky, Pane, za každé dobré ráno“ a večer „díky, Pane, za každý tento den“.

Je nějaké téma, poznatek, myšlenka, pozdravení, o kterém byste se chtěl s čtenáři KL podělit?

V této zvláštní době, kdy celý svět se vzhledem ke koronaviru naprosto změnil, změnily se i mezilidské vztahy jak po stránce pracovní, tak po stránce osobní, je vhodné nepodléhat panice, zachovat si zdravý rozum, pokud možno chránit účelně své zdraví, a kdo je věřící, říci si: „Buď vůle Tvá“.

Děkuji za rozhovor a přeji vám hodně zdraví a mnoho hudebních i cestovních zážitků!

S Oldřichem Suchoradským a Vladimírem Turkem si virtuálně (bez roušky :) „povídala“ Zdenka Gláserová (1. 5. 2020)

41 dobrovolníků Oblastní charity Jičín pomáhalo v roce 2019 nejen v sociálních službách

V Oblastní charitě Jičín funguje samostatně od roku 2014 Dobrovolnické centrum, které realizuje šest akreditovaných programů pro zájemce o dobrovolnictví. V roce 2019 věnovalo 41 dobrovolníků svůj volný čas rodinám s dětmi, dětem a mládeži, seniorům, nemocným a zdravotně postiženým lidem. Dále se dobrovolníci zapojili i do jednorázových akcí, známé Tříkrálové sbírky a Sbírkou potravin. Dobrovolníci navštěvovali mnoho organizací, např. domov pro seniory, Oblastní nemocnici Jičín, nízkoprahové kluby, ale i konkrétní rodiny a osoby spolupracující s OCHJ. Dobrovolníci nebyli omezeni ve své fantazii, odborných znalostech, dovednostech, kreativitě a vlastních nápadech, a naopak mohli přispět svými zkušenostmi a poznatky v míře nejširší. Například jeden z dobrovolníků radil s informačními technologiemi a staral se o naši databázi dobrovolníků.

Podmínkou stát se dobrovolníkem je dovršení 15 let. Pouze u dvou programů je minimální věková hranice omezena na 18 a 50 let. Možnosti jsou otevřené každému, kdo přichází se zájmem, chutí a energií. Dobrovolnické centrum tak dává příležitost jak starším, tak mladším setkávat se s lidmi, kteří by se jinak nepotkali. Je to příležitost, jak se vzájemně obohatit, jak podpořit mezigenerační vztahy a najít smysluplné trávení volného času.

Pro získání více informací kontaktujte Dobrovolnické centrum (tel. 733 741 692, dobrovolnici@charitajicin.cz) nebo sledujte internetové stránky Oblastní charity Jičín www.charitajicin.cz.

Bc. Šárka Barešová

Charitní prádelna pere nově i dezinfekčně

Prádelna Veronika, sociální podnik Oblastní charity, zavádí ve svých provozovnách v Jičíně a Libáni práci prášky s dezinfekčním účinkem.

Jde o důležitou novinku jak pro stávající, tak nové zákazníky. Prádelny začaly nahrazovat dosavadní práci prášky zcela novými, které splňují veškeré nároky na šetrné i dezinfekční praní. Tuto službu nabízí prádelny jak domácnostem, tak firmám.

Hotely, penziony, ubytovny, ale také školy a školy, případně další provozy, které se aktuálně připravují na přechod do normálního provozu, si tak mohou již nyní objednat vyprání lůžkovin případně dalšího prádla s dezinfekcí.

Veškeré kontakty a aktuální otevírací dobu prádelny v Jičíně (Věžák) a v Libáni (Domov pro seniory) najdete na webu www.pradelna-jicin.cz. *(ochj)*

Nález ve škole inicioval po 41 letech setkání s bývalými učiteli

K napsání tohoto článku a krátkého rozhovoru mě inspiroval nález starých novin, zazděných v příčce mezi učebnou a kabinetem fyziky v naší škole. Ale hezky od začátku...

V lednu, před jednáním rady, jsme měli dohodnutou prohlídku školy, abychom se na vlastní oči přesvědčili, jak práce na rekonstrukci pokračují. To bylo ještě v době, kdy byly hlavním tématem stavbařů bourací práce. A při likvidaci jedné z příček našli dělníci staré noviny. Na tom by ještě nebylo nic zvláštního, na stavbách se najde ledačco. Jenomže k novinám byl připevněn lísteček, na kterém pisatel prosí nálezce, aby dal vědět, až nález objeví. Samozřejmě že dělníci pisatele neznají, a předali noviny paní starostce. Bez dlouhého přemýšlení jsme se rozhodli přání pisatele splnit a tohoto úkolu jsem se ujal sám. Vždyť pisatelem nebyl nikdo jiný než pan učitel Josef Polanský, který patřil v době, kdy jsem zdejší základku navštěvoval, mezi mé oblíbené kantory. No upřímně, když si tak vzpomínám, já jsem na té naší ZŠ neměl jediného učitele, kterého bych dokázal zařadit do škatulky „neoblíbení“. A tak jsem se za panem učitelem vydal a noviny i s jeho připojeným sdělením jsem mu předal osobně. Samozřejmě že jsme „nález“ nejdříve pečlivě zdokumentovali. Setkání to bylo milé, i když na jiném místě v Jičíně, protože se pan učitel mezitím z místa, které uvedl jako adresu doručení, odstěhoval. A tak vznikl krátký rozhovor, kterého se kromě pana učitele zúčastnila i jeho manželka, která rovněž nějaký čas v Kopidlně učila...

KL: Pane učiteli, jak šel čas, potkávali jsme se ve škole i mimo ni při různých příležitostech. Jak dlouho jste v Kopidlně působil?

Josef Polanský: Do Kopidlna jsem přišel v roce 1966. Předtím jsem učil v Dolním Lánově a také v malotřídní škole v Chyčicích. Tebe jsem, pokud si vzpomínám, učil tělocvik a dílny. Později, a to jsem byl zástupcem ředitele školy, jsme mimo jiné společně řešili uzavření školy v Hilmarově ulici a hledali prostory pro výuku po celém Kopidlně.

Do rozhovoru se přidala i paní učitelka Marta Polanská: Já jsem v Kopidlně učila v letech 1978 až 1986 také. Jako s žákem jsem s tebou nespolečně pracovala, ale určitě si na tebe vzpomínám, že jsi s žáky naší školy pracoval jako vedoucí oddílu. No a s tou stěnou mezi učebnou fyziky a kabinetem to byla moje iniciativa. Už jsem se na tu ošklivou příčku nemohla dívat, tak jsme se s vedením školy dohodli na opravě, a když se práce dokončovaly, napadlo nás nechat tam vzkaz budoucím generacím. No a vidíš, oprava školy

se realizuje, z čehož máme velkou radost.

Josef Polanský: V Kopidlně jsem působil do roku 1988 a potom jsem nějaký čas učil v Libáni a před odchodem do důchodu jsem řídil 1. ZŠ v Jičíně. Na Kopidlno vzpomínám rád a mám radost, že konečně došlo i na opravu areálu školy, se kterou jsem byl pracovníčně spojen více než dvacet dva let. Mám zde spoustu přátel, a když je příležitost, rád se sejdou i s bývalými kolegy.

KL: Musím potvrdit slova vás obou o tom, že se do Kopidlna rádi vracíte. Vždyť ve chvíli, kdy jsem vás přišel pozvat na setkání spolužáků, jste ani na chvíli nezaváhal a už jste společně s manželkou plánovali návštěvu bývalých kolegů. Tehdy to bylo milé setkání a povídání, při kterém došlo i na vyhlášený „výchovný“ smetáček...

Josef Polanský (s úsměvem): Tehdy jsme řešili vaše prohřešky a uličnictví na místě. Myslí si, že to bylo výchovné, rychlé a účinné. Ten můj smetáček nikdy nebyl surový a spíše jsme vše ukončili úsměvem. Po pravdě, byli jste jiná generace, dnes už by tehdejší výchovná metoda nebyla možná, i když je to mnohdy na škodu.

KL: Pokud vše půjde podle našich představ, chtěli bychom slavnostně otevřít rekonstruovanou školu v příštím roce. Současně tomu bude sto let od zahájení výuky v tehdejší měšťanské škole. Rádi bychom vás na tuto slavnostní příležitost do Kopidlna pozvali.

Manželé Polanští: Vaše pozvání, pokud budeme zdraví, rádi přijmeme. Přijedeme rádi a moc se těšíme na setkání s bývalými kolegy, a pokud přijdou, i s našimi žáky v nových prostorách školy.

Za rozhovor poděkoval Jiří Machula

Město Kopidlno pořádá

One Man Show

**ETIKETA
VE ZKRATCE**

Ladislav Špaček

vstupné v předprodeji 270 Kč
v den akce 300 Kč

předprodej vstupenek od
13. 7. 2020 v KVC Kopidlno

telefon: 776 080 190
e-mail: kvc@kopidlno.cz

Město Kopidlno vás zve na

TALK SHOW

Josefa Náhlovského

Sokolovna Kopidlno
sobota 26. 9. 2020
od 19.00 hodin

(vstupenky zakoupené na dubnové
představení jsou platné)

předprodej nadále probíhá
v KVC Kopidlno

vstupné 200 Kč

Nejdůležitější je, když si lidé uvědomují, že žijí na výjimečném a krásném místě

Autor příspěvků o ptačích klenotech naší oblasti, jeden z hlavních organizátorů každoročního Vítání ptačího zpěvu a kroužkovací akce na rybníku Zrcadlo, ale také člověk, který se před patnácti lety zasloužil o vyhlášení ptačí oblasti Rožďalovické rybníky. To vše je Vladimír Šoltys. Kromě toho je také jičínským veterinářem, fotografem, cestovatelem...

Od našeho setkání na poděbradské Jízdárně už uplynulo pěkných pár let – tolik, že si už ani jeden z nás nepamatuje, proč se schůzka uskutečnila. V poslední době se setkáváme na výše uvedených akcích a každoročně také na regionálním kole přírodovědné soutěže Zlatý list. Já s žáky naší školy a on jako rozhodčí na jednom ze stanovišť. Ornitologickém, pochopitelně...

Vzpomenete si, jak jste se dostal právě k ornitologii?

Nevybavuji si žádný prvotní impuls z mého dětství. Asi to mám už od sudiček. K přírodě jsem měl blízko vždycky. V prvním ročníku gymnázia jsem se přihlásil do projektu výzkumu tahových cest v rámci kroužkovací akce KRNApu v Krkonoších, kterou organizoval RNDr. Petr Miles. Poznal jsem tam mnoho zajímavých lidí a začal se tímto oborem zabývat vážněji.

Ptačí oblasti jsou zvláštní kategorie chráněných území, která se do našeho zákona č. 114/92, o ochraně přírody, dostala až dodatečně...

Náš zákon reagoval na jednotný princip vytváření chráněných území ve všech státech Evropské unie označovaný jako soustava Natura 2000, jak to ukládají právní předpisy EU na ochranu přírody. Cílem této soustavy je zabezpečit ochranu těch druhů živočichů, rostlin a typů přírodních stanovišť, které jsou z evropského pohledu nejcennější.

Na základě směrnice o ptácích, jež je součástí unijních předpisů, si každá členská země navrhla a vymezila ptačí oblasti pro ochranu vybraných ptačích druhů. V ČR bylo v letech 2004 až 2009 nařízeními vlády vymezeno 41 ptačích oblastí, což je 9 % území ČR. Zjednodušeně lze říci, že v ptačích oblastech platí podobný režim ochrany přírody jako v chráněných krajinných oblastech.

Byl jste u vzniku ptačí oblasti Rožďalovické rybníky. Můžete stručně popsat, co vyhlášení předcházelo?

Předcházela tomu velmi pečlivá, až mravenčí úřednická práce kolegů z Agentury ochrany přírody a krajiny, České společnosti ornitologické a dalších, kteří podklady pro vyhlášení ptačích oblastí předávali do vlády. Návrh ptačích oblastí v ČR byl více než čtyř-

MVDr. Vladimír Šoltys se narodil 1. 7. 1963 v Turnově. Po absolvování jičínského gymnázia vystudoval v letech 1983–1988 Vysokou školu veterinární v Brně (nyní Veterinární a farmaceutická univerzita). Pracoval jako obvodní veterinář Státní veterinární správy ČR, od 1992 je soukromým veterinárním lékařem a spolumajitelem veterinární kliniky pro malá zvířata v Jičíně. Je svobodným otcem – má syna Marka (30) a dceru Vladimíru (23). Kromě ornitologie se ve volném čase věnuje fotografování, horolezectví, cestování a amatérskému divadlu.

setstránkový dokument. My, obyčejní pěšáci v tzv. patronátní skupině, jsme „jen“ trávili mnoho hodin v terénu a do tohoto dokumentu shromažďovali údaje. Především o počtech druhů, jež jsou předmětem ochrany, dále která území budou do ptačí oblasti zahrnuta či jaká metodika monitoringu jednotlivých ptačích druhů bude použita atd.

Část rybníků se vyskytuje na Dymokursku, a dokonce až na „vzdáleném“ Královéměstečku. Vzpomenete si, kdo vymyslel současný název?

No to vím úplně přesně. Název, původně pracovní, vymyslel Lubor Urbánek (snad jsem mu tím moc nezavřel), bývalý zoolog poděbradského muzea a iniciátor návrhu zdejšího území do soustavy Natura 2000. Rožďalovice jsou v centru oblasti a logicky se jejich jméno odráží i v názvu oblasti.

Připomeňte, prosím, co bylo nebo je hlavním předmětem ochrany.

Každá ptačí oblast je vyhlášena pro různé ptačí druhy, tzv. kritériové druhy. V případě Rožďalovických rybníků jsou to jeřáb popelavý a moták pochop. Kromě těchto druhů jsou

zde sledovány ještě další ptačí druhy, např. orel mořský, bukač velký, bukáček malý, chřástal kropenatý, chřástal malý, slavík modráček. Samozřejmě je důležité sledovat také stav lokalit, jež jsou domovem těchto druhů.

Vyhlášení je věc jedna, ale jak probíhá vlastní ochrana přírody v oblasti?

Rožďalovické rybníky jsou takovou oblastí „za bukem“. Není zde žádný větší průmyslový závod ani frekventovaná rekreační oblast. Zatím se zde neřeší žádný větší střet zájmů. Jednání s majiteli lesů a rybníků jsou v mnoha případech o osobních kontaktech a konstruktivní diskuzi. Známe se i s mnoha starosty obcí a spolků. Osobně se známe i s majiteli lesů a rybníků a jsme s nimi v kontaktu. Dostáváme se do povědomí lidí díky akcím, které pořádáme pro veřejnost, díky článkům v časopisech. Myslím, že cesta osvěty je ta správná.

Jste také autorem dvou „ptačích“ knih pro děti. Po knize „Proč má kos žlutý nos?“ vám v roce 2017 vyšel druhý titul „Tajemství kouzelného pířka“. Připravujete nějakou novinku?

První knížka vyšla tak nějak „samospádem“ a hladce v nakladatelství Albatros. A protože se líbila, byl jsem vyzván, abych napsal další knížku. Ta už byla psána tak říkajíc na zakázku. Stála mě mnohem více úsilí a času než ta první. A o ten čas jde především. Bohužel se mi ho na mnoho věcí nedostává a psaní pohádek je jednou z nich. Takže ne, zatím žádnou novou knížku nechystám.

Rozhovor připravil Jiří Rejsek

Článek je přetištěn s vědomím a s dovolením redakce časopisu Rožďalovicko i autora rozhovoru, pana učitele Jiřího Lejska, a osloveného MVDr. Vladimíra Šoltysa. Ten nám navíc ochotně odpověděl na naše další otázky.

Proč jste si k jarní vycházce vítání ptačího zpěvu vybrali právě mlýnecké Zrcadlo a v čem vidíte smysl a význam této akce?

Úplně první vycházka v rámci akce Vítání ptačího zpěvu v ptačí oblasti Rožďalovické rybníky vedla z rožďalovického náměstí k Hornímu Holskému rybníku a zpět. Na trase této vycházky dnes vede část naučné stezky. Chtěli jsme návštěvníkům nabídnout víc než jen pozorování ptáků. Chtěli jsme je také seznámit s kroužkováním ptáků, což

pokračování ze strany 32

na této trase nikde nebylo možné. Zrcadlo je ideální lokalitou pro obojí.

Mohl byste nám blíže popsat akci ornitologů u rybníka Zrcadlo během prázdnin? Kdo se tam schází a za jakým účelem?

Kroužkovací akce na Zrcadle byla zahájena v roce 2000 za účelem výzkumu ptačích populací. Loni se uskutečnil již dvacátý ročník. Akce probíhá za standardních podmínek, takže výsledky z jednotlivých let je možné porovnávat a získávat z nich mnoho údajů o vývoji ptačích populací v oblasti. Akce je personálně dosti náročná, takže se jí každoročně účastní několik kroužkovatelů.

V Kopidlně je Zámecký rybník a mezi Cholenicemi a Budčevsi je malý rybníček Kojetín. Mají tyto rybníky z ornitologického hlediska nějakou zajímavost či výjimečnost? A jsou součástí Rožďalovických rybníků?

Na konečné podobě hranic ptačí oblasti jsem se nepodílel. Oba zmiňované rybníky bývaly velmi cennou (nejen) ornitologickou lokalitou, dokud zde sídlily hnízdní kolonie racků chechtavých. Na přelomu milénia však tyto kolonie zanikly. Rybník Kojetín prošel před několika lety rozsáhlou revitalizací a ptáci (bohužel kromě racků) se sem začali vracet. Mimochodem, rybník Kojetín do ptačí oblasti od začátku patří.

Z ornitologů v Kopidlně je známý pan bývalý starosta Zbyněk Smolík. Jistě se dobře znáte. Mohl byste vzpomenout, jak jste se poznali a na čem a kdy jste spolupracovali?

Kroužkování na Zrcadle roku 2009 se Zbyňkem Smolíkem.

Se Zbyňkem Smolíkem jsem spolupracoval ještě před tím, než mu byla udělena kroužkovací licence. Naše spolupráce posléze zcela přirozeně vyústila nejen v založení kroužkovací akce na Zrcadle. Společně jsme se podíleli na mnoha výzkumných projektech jak Národního muzea, tak České společnosti ornitologické.

Jak se za dobu vašeho působení při ochraně ptactva u nás situace změnila? Lepší se, nebo naopak zhoršuje? Co užitečného může pro ptáčky udělat každý z nás?

Co se asi nejvíce změnilo, je povědomí lidí. Začínají si uvědomovat, že doslova za humny zde mají něco výjimečného, co stojí za to zachovat i pro příští časy. Asi nejoptimističtější by mohlo být konstatování, že se pro ptactvo v našem kraji vyloženě nic nezhoršilo. A to je docela dobrá zpráva. A co může udělat každý z nás? Nebýt lhostejný ke svému okolí. Zachování právě takových míst, jakou je např. ptačí oblast Rožďalovické rybníky, je to nejlepší, co pro ptáčky, ale i pro další živočichy a pro nás samé, můžeme udělat.

Oldřich Suchoradský, Hradec Králové

Vypouštění uzdravených ptáků u Zrcadla v roce 2010.

Vítání ptačího zpěvu roku 2010.

Tomáš Svoboda – mučedník popravený pro víru

Motto: „Bůh je unavený z toho, jak se ho dovolávají obě strany“ (Z války Severu proti Jihu)

Reformační náboženské hnutí, spojené s osobností Jana Husa, mělo také v jičínském regionu značný ohlas. Drobná šlechta – svobodní zemané jako Beneš z Robous, Václav ze Sobčic, bratři Jan a Hertvík z Ostružna – přáli novému očištnému hnutí stejně jako sám Čeněk z Vartenberka, pán města Jičína a majitel celého tehdy velišského panství. Jistěže i prostý lid byl ovlivněn učením mistra Jana o pravdě, a tak se často shromažďovali věřící z širého okolí již po r. 1421 na hoře Tábor – pod ochranou Krušiny z Lichtenburka, tehdejšího držitele pevného hradu Kumburk. V našem kraji měl tak četné stoupence i pozdější český král Jiří z Poděbrad, když se r. 1452 stal držitelem hradu Veliš i přilehlého panství. Z té doby jsou známa jména stoupenců kalicha v tomto regionu: Václav z Kozojed, Vaněk z Běchar, Halíř z Jičíněvse, Václav z Radimi, Bohuněk z Labouně, Bohuslav z Cholenic i Petr a Zdenata z Kopidlno. Toto městečko Kopidlno se o mnoho let později stane svědkem justiční vraždy a současně jednoho z vrcholů protireformačního úsilí jezuitů – jak se dozvíme z dalších řádků...

Region nynějšího Českého ráje a Polabí byl po dlouhá léta po husitských válkách spíše nekatolický (jako ostatně až do počátku 17. století většina Čech). Práva náboženské tolerance, potvrzená naposled Jičínu panem Janem Trčkou, sezením na Veliši, užili jičínské naposled v r. 1619 ustanovením zdejšího děkana Jiřího Thaddeuse. Bylo to ostatně jen pár let poté, kdy Majestát císaře Rudolfa II. z 9. 7. 1609 zaručoval náboženskou svobodu i českým evangelíkům. To byl nesporný úspěch české reformace! Vývoj po bitvě na Bílé hoře r. 1620 však směřoval jinam. Duchovní správu panství kolem Jičína převzali jezuité, povolání z pražské koleje v r. 1622. Jejich příchod (za značné pozdější podpory Albrechta z Valdštejna) způsobil v Jičíně ohromení. Až na čtyři (!) katolíky bylo zdejší obyvatelstvo zcela nekatolické. Pro jezuitskou kolej, zřízenou v Jičíně právě Valdšteinovou nadací, bylo třeba opatřit 100 žáků – a úředníci měli přitom jednoznačný pokyn dávat přednost Němcům před „hloupými Janky českými“. Tento rozkaz musel být několikrát opakován i přes odpor nekatolických rodičů. Je třeba ovšem dodat, že Valdštejn (sám původně nekatolík, který konvertoval) byl relativně nábožensky tolerantní na svém panství, nazývaném po právu „terra felix“ – šťastná země –, bez většího plenění a tehdy obvyklých válečných loupeží. Zmíněná jičínská jezuitská škola ovšem ale patřila ze 17 kolejí v Čechách k té menšině sedmi, kde se užívala češtinou. Měla také ve svých řadách nesporného vlastence – Bohuslava Balbína, který – byť se ztotožnil s protireformací – učinil mnoho pro český jazyk.

Pamětní deska z popraviště v Kopidlně, umístěná na domě čp. 247, ještě v ne zcela důstojných podmínkách.

Ovšem přece jen – Valdštejn nechal v r. 1625 potrestat tři ze starších města Jičína za to, že „nepřišli ke službám božím“. Dal i sesadit zdejší nekatolické radní a vypověděl odtud i nekatolické kazatele. Když byla pak v r. 1627 nařízena rekatolizace celé země, bylo 127 jičínských měšťanů přinuceno k přijetí katolické víry. V r. 1629, po opětovných výzvách reformační komise, bylo i na Jičínsku přikročeno k důrazné rekatolizaci i pomocí vojska. Zde pod Troskami byl nejhorlivějším v tomto ohledu jezuita – seminární prefekt P. Burnatius, který v blízkém Rovensku se setkal za své rekatolizační horlení s prudkým odporem a vzápětí v nedaleké Libuni byl ubit sedláky dne 9. 8. 1629.

Na tomto místě dovolte malou vsuvku a historický posun. Na paměť zmíněného martyra Burnatia a dalšího pozdějšího mučedníka Tomáše Svobody († 1728) byl na velišském hřbetu, který shlížel na tolik historických událostí, dne 17. 9. 1999 vztyčen smířící kříž. Při tomto aktu došlo ke vzájemné omluvě katolických a nekatolických církví za všechna minulá příkoří – vyslovené ústy vysokých představitelů těchto církví. Rok poté pak dne 1. 9. 2000 prohlášen „Jičínský apel“ – z něhož jen krátce vyjímám: „... že lidská osoba má právo na náboženskou svobodu, že všichni lidé musí být prosti nátlaku, nikdo nesmí být donucován jednat proti svému svědomí...“. Bylo to poselství dobré vůle, míru a pokoje, byla to útěcha, naděje i výzva.

S vděkem za to, že takovéto skutky v r. 1999 a 2000 nám umožnila svobodná doba a koneckonců i napsání této drobné historické črty – si dovoluji pokračovat a vrátit se do méně slibných českých dějin.

K náboženské toleranci bylo počátkem 18. století ještě daleko. Za císaře Josefa I. (1705–1711) byl v r. 1707 přijat trestní zákon,

který stanovil hrdelní tresty pro „kacířské kazatele, učitele a emisary“. Následující vláda jeho bratra císaře Karla VI. (1711–1740) pak přinesla nejhlubší útlak nekatolíků a současně s nespornými klady baroka bohužel i nejhlubší temno protireformační. V „kacířství“ byl spatřován zločin proti státu a opětovné pronásledování evangelíků i jiných nekatolíků měli na svědomí především jezuité. Ač se v poslední době poněkud mění názory na jejich prospěšnost či škodlivost českému národu zejména pro jejich nesporný přínos ke vzdělanosti, nelze nevidět jejich krutost a fanatismus, jak vyplývá i z následujícího.

Jezuité pátrali zejména po nekatolických knihách a z těch jičínských byl jedním z největších horlivců v tomto směru P. Jan Kraus. Zde je doklad jejich stupňovaného fanatismu v nejbližším okolí Jičína:

Tomáš Svoboda byl vzdělaný evangelický laik, myslivec z Češova, což byla a je obec zhruba mezi Jičínem a Kopidlnem, v těsné blízkosti Češovských valů. Byl příkladem toho, jak dlouho přes několik generací lze nést dál víru otců, víru evangelickou. Češov byl zahrnut do panství velišského, jehož majitelem byl počátkem 18. století hrabě František Josef Šlik, vzdálený příbuzný šlechtice stejného jména, popraveného po bělohorské bitvě na Staroměstském náměstí v Praze. Zmíněný říšský hrabě F. J. Šlik byl v úzkých stycích s jičínskými jezuity – a zvláště známý Koniáš byl zahrnut jeho přízni. Ten také osudného roku 1728 vydal knihu s výmluvným titulem „Zlatá neomylně římské katolické pravdy dennice na veřejnou slavnost svatých a světic božích“. Neomylnou pravdu věnoval jmenovitě pánu

pokračování ze strany 34

Františku Josefu Šlikovi, hraběti z Basánu a Lokte, pánu na Starých Hradech, Kopidlně atd atd. Po odchodu Antonína Koniáše se stal vedoucím protireformace v jičínském kraji jiný jezuita – páter Malobický. Ten slídl po tajných evangelících a obzvláště měl spadeno na Tomáše Svobodu. Myslivec jména „nomen-omen“ Svoboda měl tři syny, kteří byli všichni zaměstnáni také jako myslivci v panských službách. Všichni v blízkém okolí – jeden v Nadslavi, druhý v Křešicích a třetí v Hlásné Lhotě. Podobně manželé obou dcer Tomáše Svobody – Barbory a Zuzany – byli ve službách vrchnosti. Přesto česovský myslivec nejen v rámci své rodiny, ale i v okolí šířil mezi věrnými zakázanou evangelickou víru. Stýkal se dokonce hojně s predikanty, kteří z blízkého Saska a Lužice pronikali do Čech, přinášeli zakázané knihy a také slovem a kázáním utěšovali své souvěrce, dávali jim naději v duchu J. A. Komenského i dalších hojných v té době českých exulantů.

Neúnavný jezuita Malobický při prohlídce česovské myslivny, kdy si na pomoc přivolal i vojsko, našel zakázané knihy. Za to byl myslivec propuštěn ze služby a donucen učinit veřejné vyznání katolické víry. Učinil tak bezesporu s ohledem na své syny a dcery a jejich rodiny. Hrabětem Šlikem pak vzat na milost a přeložen do Kopidlna, aby byl více na očích vrchnosti a jejím úředníkům. Tomáš Svoboda se ale dál scházel s bratřími – souvěrci evangelické víry – hlavně v Česovských valech – magickém místě rozsáhlých hvozdů (dříve patrně opevněném hradišti pánů Libice a dávno předtím snad i Keltů). Podezření bylo na místě, a páter Malobický opět prohledal obydlí myslivce – a našel! Znovu zapovězené české knihy! Také sousedé a zdejší udavači se činili.

Svědčové věřících měli být při dopadení předání apelačnímu soudu a potrestání na hrdle. Byly přesně stanovené taxy. Uda vač měl dostat odměnu 100 tolarů, kdo by kacíře sám dopadl a odevzdal soudu – 300 zlatých. Jméno udavače nesmělo být prozrazeno. Ti, kdo šířili kacířské knihy, měli být podle reskriptu z 21. srpna 1721 popraveni mečem a udavačům se slibovala třetina zabaveného zboží nebo jiná odměna z komory královské. Sousedé Tomáše Svobody udali, že se myslivec neuctivě vyjadřoval o Janu Nepomuckém, jehož kanonizace se teprve chystala a nebyl ještě ani prohlášen za svatého.

Zde je třeba se zastavit u různých dat, které se v literatuře vyskytují ohledně popravy Tomáše Svobody. Uvádějí se roky 1728 nebo 1729. Většina argumentů svědčí roku 1728, zejména účetní archiv kopidlnský, kde v účetním sešitu z r. 1728 byl tento zápis: „Za šest prken k popravě Tomáše Svobody do důchodu 33 grošů.“ V ulici Tomáše

Svobody v tomto městě je dodnes pamětní deska u popravního místa. Na domě čp. 247 pak nápis: „U tohoto kamene byl pro víru 1728 popraven Tomáš Svoboda.“

Vsuvka kvůli nejasnostem ohledně data popravy byla důležitá i kvůli prohlášení Johánka z Pomuku aneb shora zmíněného Jana Nepomuckého (zřejmě totožné osoby) za svatého a četným peripetiím pochybností tohoto martyra, což však samozřejmě přesahuje možnosti této drobné historické črty. Ještě jedna (a patrně více dalších) nejasnost se vyskytla u posledních dní Tomáše Svobody. Podle jednoho pramene se skrýval kritického roku i v Prachovských skalách pod skálou Krákorka a zde byl dopaden jezuita (viz J. Koťátko – „Prachovské skály dříve a nyní“ – 2007). Na místě býval pod údolní stěnou vyrytý do skály i letopočet.

Myslivec Tomáš Svoboda nicméně musel zaplatit životem. Patrimoniální soud ho nejprve odsoudil k trestu smrti upálením zaživa. Odvolací apelační soud v Praze po delší době a průtazích změnil rozsudek v trest smrti stětím mečem a pak teprve upálením. Zde je další nejasnost – podle některých pramenů se podává, že trest smrti byl vykonán oběšením. Nic ovšem nepomohla ani přimluva hraběte Šlika. Tak jako tak je shoda v tom, že po exekuci bylo tělo mučedníka na pokraji Kopidlna spáleno.

Poprava provazem byla dle úřední zprávy, stětí mečem dokládá ale i svědectví vnuka popraveného – Jana Svobody. Ten (nar. 28. 6. 1700 v Zelené Lhotě) se měl v r. 1728 v Brandýse dozvědět o stětí svého děda Tomáše přímo od kata, s nímž se dobře znal. Podle rodinné tradice podržel pak Jan víru svých otců – i tradiční povolání (byl také myslivcem v protestantském Sasku – ve službách hraběte Gersdorfa). S více než 20 příbuznými se stýkal v komunitě bratří u Ochranova za hranicemi Čech. Všichni synové a dcery Tomáše Svobody totiž uprchli ze země, poněvadž byli nuceni k navštěvování služeb božích – katolických.

Také již odsouzený Tomáš Svoboda byl nucen páterem Malobickým ještě v žaláři, aby učinil nové vyznání.

Tentokrát nepodleh. Z brány zámku v Kopidlně byl odvezen na vozíku na popraviště v doprovodu vojáků. Před ním seděl jezuita Leon Debelský, který mu držel kříž před očima. Tomáš Svoboda nepovolil, neprosil. Před smrtí se pomodlil.

Památka mučedníka Tomáše Svobody byla pak ožívována po novém vzepětí československé samostatnosti po r. 1918. Podle Věstníku náboženské Obce církve československé jičínské z 20. 5. 1923 Rada starších v Nemyčevsi u Jičína sdělila, že 11. 5. t. r. má být sehrána hra učitele Lemberka z Jičína – „Tomáš Svoboda“. Jak se tamtéž uvádí – „zájezd bratří a sester z Hradce Králové se vydáří“ – hráli před „vyprodaným domem“. Jednalo se o soubor československé církve z Hradce Králové.

Na divadlo v přírodním divadle (zúčastnil

se i biskup čs. církve Procházka) v Nemyčevsi přišel z Česova velký průvod s hudbou v čele. Ze stejného zdroje je pak tato zpráva: „Téhož dne biskup římskokatolický, meškající v Nemyčevsi, usiloval o nezdar akce! Kázal – pod smrtelným hříchem – proti!“

Hra pak byla opakována ještě 18. 5. t. r. Hrána i na jiných místech kraje.

Přece jen ovšem je nesporný posun v celé záležitosti – i oproti r. 1923 – ve shora uvedené akci smířícího kříže a Jičínského apelu... Ve svobodě vyjadřovací – i nesporné vzájemné toleranci. Nelze jistě nevidět, že také na straně reformační a ve jménu víry a postojů nekatolických docházelo k hrůzným činům, které se – doufejme – už nikdy nebudou opakovat!

Co však zůstává jako memento popsané justiční vraždy? Chce snad někdo zpochybňovat, že šlo o hanebný čin – za přechovávání knih zakázaných a rouhání se historické osobě – poprava? Vyskytne se někdo polemizující? Totalita černá, hnědá i rudá zůstává totalitou. Také fašistický a komunistický režim zakazoval pod tresty knihy, ničil je, ale hlavně ničil lidské osudy. Nutil k exilu celé rodiny, nutil i potenciální odpůrce a vlastně všechny k přitakání svým pochybným a nedemokratickým idejím. Popravoval a na dlouhá léta mrzačil lidské povahy a člověčenství, svobodnou víru, jinakost – ve jménu jediné vyznávané pravdy – tzv. neomylné.

Zcela bez tolerance a bez možnosti svobodného výkladu moudrých slov, zejména těch v knize knih – bibli. Kéž by ji zase – tak jako za dřívějších dob ve jménu Husa, Chelčického, Komenského i Masaryka – znala kdejaká babička lépe než kněz – volnou parafrází kdysi známého výroku. S obzvláštním důrazem na to, že nezáleží na druhu církve. Neboť jak výše uvedeno – Bůh už musí být unavený z toho, jak se ho dovolávají (a dovolávaly) obě strany. A při polarizaci nemusí jít už jen o strany dvě. Dá Bůh, že se nevrátí žádná z těchto totalit – a nevznikne ani žádná jiná, jakékoliv barvy...

JUDr. Jaroslav Veselý, Jičín (prosinec 2007)

*Psáno pro vlastivědný sborník
Od Ještěda k Troskám*

Literatura:

- Alois Jirásek – Temno
- Zdeněk Jan Medek – Na slunce a do mrazu (Kalich Praha 1982)
- Arnošt Denis – Čechy po Bílé hoře
- Podlaha – Z dějin zápasu katolického náboženství s jinověrstvím v Čechách – sborník Vlast 1898
- G. A. Skalský – Z dějin české emigrace 18. století – I. díl 1911 nákladem Matice
- Rezek Hnutí
- Edita Štěrňková – Běh života českých emigrantů, Kalich, Praha 1999
- F. M. Bartoš – Kostnické jiskry z r. 1923
- Jan Fiala – Hrozné doby protireformace, Eman 1997
- Jan Fiala – Temno, doba Koniášova, Eman 2001
- J. G. Holinský – Grafeč – Z těžkých dob (Česovský myslivec, Vzpouza ve Vitiněvsi), Tiskárna Outrata Jičín 1903
- Regionální časopisy – info u autora

Mlynáři ve Pševsi

Léta 1620 vedle milostivého poručení Jeho Milosti Vrchnosti ujal ten mlejn Jiří Bradáč za 125 zlatých. Peníze skládal do roku 1691, grunt vyplatil. Mlynář na mlýně s jedním složením na nestálé vodě platí vrchnosti 30 zlatých, 3 groše. Léta 1711 podle prořadovacího práva u dvou mlynářů ujal se mlejna Václav Bradáč, syn po svém otci, dobrovolně za 135 zl., 3 groše. Peníze splácel do roku 1730, grunt nevyplatil. Léta 1729 podle povolení Jeho Milosti, kterýžto držitel gruntu za sebou má na učiněný dobrovolný handl, Václav Bradáč postoupil tento mlejn se vším k němu od starodávna příslušenstvím Jakubu Javůrkovi naproti mlejnu ve vsi Libunci a takový on ujal za sumu 135 zl., 3 groše, peníze splácel do roku 1757, grunt nevyplatil. Léta 1758 po smrti Jakuba Javůrka otce a též manželky jeho ujal ten mlejn Jakub syn, se vším příslušenstvím, kterýžto jemu od práva konšelského prořadován za sumu 330 zl., 3 groše. Peníze skládal do roku 1791, grunt

vyplatil. Léta 1794 vypadnouce čas, na který Antonín Horáček hospodářem na tom mlejně až do vzrůstu dědice Jakuba Javůrka ustanoven byl, pročež je dědic k hospodaření dospělý, on Antonín Horáček tento mlejn jemu postoupil a Jakub Javůrek se ho ujal za 770 zlatých.

Tady je v historii mlejna od roku 1801 až 1831 pomlka. V této době se dostali na mlejn Brožové. Podle zápisu v Dominikánské gruntovní knize z roku 1831 postoupili rodiče Josef a Anna Brožovi jejich synu Josefu Brožovi a jeho manželce Anně, rozené Maštálkové, dominikální mlýn čp. 36 ve Pšovsi se vši výstavností a pozemky k mlýnu patřícími a s pozemky od Javůrkovský živnosti ukoupenými za 2400 zlatých. Na základě smlouvy tržové z roku 1875 převod práva vlastnického k mlýnské usedlosti čp. 36 ve Pšovsi s pozemky postupujícím Josefu Brožovi připsané k rukou syna Josefa Brože v ceně postupní 10.000 zlatých.

Na základě tržové smlouvy z roku 1875

převod práva vlastnického k polovici usedlosti čp. 36 ve Pšovsi a polovici zbývajících pozemků z Josefa Brože jun. na Fr. Havelkovou, rozenou Brožovou. Roku 1883 odepání parcely k účelu stavby c. k. obchodní dráhy Nymburk–Jičín.

Podle smlouvy tržové z roku 1888 se vkládá právo vlastnické Františku a Marii Anně Šťastným, roku 1902 se vlastníky mlýna stávají manželé Antonín a Anna Hrubých, kteří zřejmě byli majiteli do roku 1938. Od tohoto roku vlastnila mlýn rodina Pacltova, která v roce 1947 mlýn prodala Jindřichu a Marii Machovým. V roce 1947 ale ve mlýně bydlela i pracovala rodina Liškova, která měla mlýn jen v pronájmu. Provoz ve mlýně byl zrušen v roce 1950. V roce 2000 rodina objekt mlýna prodala, nyní objekt slouží jako chalupa.

Materiál použitý v článku je částečně získaný v Oblastním archivu v Jičíně a částečně od pamětníků.

Jana Čtvrtečková

Město Kopidlno vás zve na

Posezení a tanec s dechovkou

Kyzivátova kapela Libaň

12. září 2020
od 14.00 hodin
Sokolovna Kopidlno

vstupné 80 Kč
stolová úprava
občerstvení zajištěno

Kulturní a vzdělávací centrum Kopidlno
vás srdečně zve na výstavu obrazů

Jiří Masák

... Něco si přeji...

- » slavnostní vernisáž se koná v sobotu 5. září 2020 od 16.00 hodin na malé scéně KVC Kopidlno
- » nebude chybět hudební vystoupení a malé občerstvení
- » výstava potrvá do 31. října 2020

Přišlo to, co přijít muselo

Žili jsme nenormálním životem a nevěděli jsme si ničeho, co nám bylo svěřeno. On totiž stvořitelem a majitelem této planety je Bůh a my zde jsme v pronájmu. On nám dává život, a tudíž bychom se měli o planetu vzorně starat. Je to podobné, jako když někdo pronajme svůj dům nájemníkům. Oni se musí o dům pečlivě starat, a pokud ne, tak jim důrazně domluví, a když do nepomůže, tak je vyštěhuje. Bůh je náš otec, je k nám milosrdný a nechá si i hodně líbit. Je to duch neviditelný, ale kdo má zájem, může využít i jeho vnitřní náповědu, což mohou z praxe potvrdit. My jako jeho děti bychom se měli snažit s ním spolupracovat a vzájemně se i chovat. Naši předkové žili mnohem skromnějším životem, neb žili v pokoře k vyšší moci. Vše fungovalo dle přírodních zákonitostí mezi nebem a zemí. Je samozřejmostí, že vývoj lidstva postupně probíhá, ale měl by probíhat jak po stránce technické neboli hmotné, tak po stránce duchovní. Měli bychom čerpat z od-

kazu předchozích pokolení. Pokud toto nedokážeme a dáme přednost jen hmotným zájmům, tak to spěje k samozničení. Naše společnost dospěla již tak daleko, že je do určité míry nemocná neboli zdegenerovaná. Působí to negativně již na plod v děloze matky. Plod je ovlivněn okolním světem a rodí se občas nenormální děti. Některé děti v dospívání nevědí, kam patří, nechají se přeorientovat na opačné pohlaví. Z některých vzniknou homosexuálové, což je úpadek populace. Je to daň za nenormální soužití společnosti.

Naše chování je někdy neslučitelné s normálním životem. Když divadelníci dokážou ve své hře zesměšňovat Ježíše Krista, tak to je největší pokles a drzost lidství. Když pak u soudu získají ještě zastání, tak jsem si řekl, tohle je náš konec. Kdysi platilo, že Boží pravda vítězí, a dneska vítězí pravda, jak se to právě hodí neb kdo má více peněz. Není zde totiž v současné době síla, která by vrátila vše do původního živo-

ta. Já jako křesťan jsem spoléhal na kněze, že jako vzdělání lidé vysvětlí na veřejnosti podstatu života. Lidé se zajímají jen o výhody a pohodu, ale základem všeho je práce a někdy i těžký život, aby člověk pochopil, jak je malý. Když si vzpomenu na vojenský život, tak tam platily zákony nadřazenosti. Nejprve nás odstrojili do naha, ostříhali do hola. Celý den na cvičáku a za noc třeba dvakrát poplach. Tak to pokračovalo dva měsíce. Později se režim trochu uvolnil, ale k pokoře k vyšší moci jsme žili celé dva roky. To si myslím, že dnešní mládež chybí.

Náš blahobyt již dospěl tak daleko, že musela zasáhnout vyšší moc, aby dokázala, kdo je tady pá-nem. Lidé by se měli převychovat, žít v pokoře a vzájemné lásce. Zapomenout na faleš a závist. Mám však obavu, že to lidé nepochopí a že může být ještě hůř. My jsme si totiž vybrali život dle přání Satana, a ne dle přání Boha a učení pana Ježíše.

Antonín Erben

Ukončena další sezóna stolních tenistů

Byla to taková zvláštní sezóna. První polovinu kdyby šlo přeskocit, asi by tak učinila naše tři družstva ze čtyř... Náš první tým mužů v první polovině soutěže uhrál sice tři výhry a jednu remízu z deseti utkání, ale minimálně dvě výhry nám spadly do klína, protože soupeř přijel výrazně oslaben, a remíza s rezervou Libáně? To bych raději ani nekomentoval... Je pravda, že našemu prvnímu družstvu se z důvodu nemoci a zranění nepodařilo postavit optimální sestavu, když ze začátku „marodili“ Tomášek, oba Paličkové a Ševců. Ve druhé půlce až do vypuknutí pandemie jsme hráli občas s Tomáškem v sestavě, naopak závěr „vypustil“ Kodet. Naštěstí v soutěži byly dva týmy, které se z pásma sestupu prakticky nedostaly. Samozřejmě že konečná tabulka je ovlivněna přerušením soutěže na více než dva měsíce. Do konce bylo třeba odehrát dvě celá kola a jedno kolo bylo rozehrané. Byly totiž týmy, které svá utkání stačily předejít dřív, než se uzavřely tělocvičny. Zbývajících „dvě a půl“ kola se dohrávala všelijak... Nikomu se do přerušené soutěže moc nechtělo, a tak v těchto kolech skončilo hodně utkání remízami. Pro úplnost, naše áčko v konečném žebříčku obsadilo osmou příčku z jedenácti družstev. Vidím to tak, že hráli asi jen ti, kteří hráli o postup či byli ohroženi sestupem. Také tělocvičny škol byly uzavřeny a mnohé týmy neměly kde hrát... Přijme si, aby se podobná situace už nemusela opakovat!

Jestliže jsme neměli radost ze začátku soutěže z našeho prvního týmu, pak béčko začalo soutěž přímo katastrofálně. Prvních šest utkání se rovnalo šesti prohrám. Pak jsme sice dvakrát zvítězili a opustili poslední příčku tabulky, ale série dalších šesti proher, a to už se hrály odvety, nás vrátila do sestupových pozic. Zatahnout za záchrannou brzdu nám pomohl Pekárek, s jehož výraznou pomocí jsme opustili sestupové příčky, a nakonec obsadili slušné osmé místo ze dvanácti týmů. Nejvytíženějšími hráči v kategorii dospělých byli Machula a Masák. Nejplatnějšími Procházka, Pekárek a po uzdravení Tomášek. Nejstarším hráčem v regionu je Fanda Brodský, který ve čtvrté třídě regionálního přeboru má téměř 40% úspěšnost! Největším zklamáním je přístup Pavla Kodeta k týmu. Áčko „vypekl“ minimálně čtyřikrát, když se na poslední chvíli omluvil, a někdy ani to ne!

Žáci jako by okoukali od dospělých, jak se dá pokazit začátek soutěže. První turnaj pro nemoc nemohl odehrát Marek Adamec, prodloužený víkend a následné podzimní prázdniny způsobily, že jsme nedokázali postavit družstvo, které by konkurovalo svým soupeřům. Výsledkem jsou tři porážky. Ani ve druhém kole jsme nebodovali, ačkoliv jednou nebylo od výhry daleko. V dalších třech turnajích jsme vždy ales-

poň jednou uspěli a v konečném účtování dlouhodobé části jsme obsadili jedenáctou příčku ze šestnácti družstev. Žáci tedy hráli závěrečný turnaj play-off o 9.–12. místo. Zde se postupně utkali s béčkem Nového Bydžova, Roškopovem a Starou Pakou. První utkání vyznělo jednoznačně pro Bydžovské. Jediný bod získal Marek Adamec. Ve druhém utkání jsme potrápili největšího favorita naší skupiny – Roškopov –, kterému jsme podlehlí 3:4. K výhře bylo hodně blízko. Za stavu 3:3 nastoupil Marek k rozhodujícímu utkání a vedl 2:0 na sety. V dalších setech se začala karta obracet a Marek nakonec po boji prohrál. V závěrečném klání oplatili naši porážku z dlouhodobé soutěže Staré Pace. O body ve dvouhrách se podělili všichni tři naši hráči – Adamec, Šamková a Bořil. Bod znamenající naši výhru a slušné jedenácté místo v konečném účtování získali Marek Adamec a Kája Šamková ve čtyřhře. V dlouhodobé části startoval od čtvrtého kola další nováček v týmu, Filip Kraj. Závěrečného turnaje se bohužel pro nemoc zúčastnit nemohl.

A to nejlepší nakonec? Dorostenci v základní sestavě Masák–Koutník s třetím do party Krejčíkem získali stříbrné medaile! Dlouhodobou soutěž ale začali celkem smolně. V Jičíně prohráli 2:3. Po vyhrané čtyřhře, která dávala určitou naději, bylo třeba porazit jičínskou dvojku. To se podařilo jenom z poloviny. Obě utkání, která Radek i Jenda odehráli, byla hodně vyrovnaná. V koncovce pátého setu měl víc štěstí Radek na rozdíl od Jendy. Druhý turnaj odehráli naši v domácím prostředí. První utkání dopadlo podle předpokladů. Za Chomutice nastupují hráči se zkušenostmi s krajskými soutěžemi dospělých. Na ty naši nestačili, ale pak už naši předvedli spanilou jízdu, ve které v dlouhodobé soutěži měli sérii devíti výher, přerušenu jen těsnou prohrou s Miletínem. Vítězná série posadila naše hráče na konečné čtvrté místo s právem hrát v play-off o medailové příčky.

Pořadí od pátého místa už byla dávno rozdána, ale termín turnaje o první místa ne a ne dohodnout! Za Jičín a Chomutice nastupují hráči v krajských soutěžích mužů, takže se dvakrát turnaj překládal... V době, kdy už začínala jistě omezení z důvodu pandemie, se domluvil termín turnaje. Do Chomutic přijeli naši a Miletín, nikoliv Jičín, i když ještě v pátek účast potvrdil. Tři týmy svá utkání odehrály. Prim hráli domácí favorité a po zásluze se stali přeborníky regionu. Naši oplatili porážku Miletínu, a měli jistotu nejhůře třetí příčky. O konečném pořadí nakonec musela rozhodnout STK. Ta potvrdila výsledky turnaje a utkání Jičína kontumovalo. Po pravdě, výsledky Jičína by odpovídaly druhému místu, ale na to se dějiny ptát nebudou. Po letech naši zase dosáhli na medaile a to se cení!

Se soutěžemi stolních tenistů v našem regionu covid-19 zamával, ale nakonec se s obtížemi soutěže dohrály. A co bude se stolním tenisem v Kopidlně? Určitě máme v plánu pokračovat. V jakém počtu týmů dospělých a mládeže, o tom budeme rozhodovat možná v době, kdy budete číst tyto řádky.

Jiří Machula

Travesty show Techtle Mechtle a Kočky v novém pořadu Nemocnice na pokraji zkázy

Oblíbená travesty show přijíždí znovu do našeho města, tentokrát s novým zábavným pořadem nazvaným Nemocnice na pokraji zkázy. Každý si vyzkoušel za život už několikrát roli pacienta na vlastní kůži. Málokdo ale ví, jak to chodí z té druhé strany. Během tohoto pořadu budete mít možnost nahlédnout pod pokličku do nemocnice, která si žije tak trochu vlastním životem. Zdravotní sestra Jiřina je sice od rány, pacienti jí často lezou krkem, ale i přesto má svoji práci ráda. Zábavný pořad protkaný vtipnými scénkami z nemocničního prostředí, plný známých melodií a písniček, s výpravou více než 70 kostýmů a divadelní scénou – to je Nemocnice na pokraji zkázy. Travesty revue Techtle Mechtle a Kočky je aktuálně nejúspěšnější českou travesty skupinou a většina jejích pořadů je vyprodána dlouho dopředu. Představení této skupiny se těší za poslední roky stále větší oblibě, a proto připravují vždy dva nové pořady ročně.

Více informací:
Facebook Techtle mechtle revue,
www.techtlemechtlerevue.cz.
Kde: sokolovna Kopidlna
Kdy: 3. 10. 2020 od 19.00
Vstupné: 300 Kč v předprodeji,
v den akce +20 Kč
Předprodej zahájen 3. 6. 2020 v KVC

Zrušení soutěžní sezony poskytlo prostor ke stavbě nových modelů

Činnost modelářů v době koronaviru

V minulém článku jsem končil popisem únorových soutěží, tak teď navážu a sdělím vám, jak se odvíjela další naše činnost. V březnu jsme se ještě účastnili dvou soutěží Českého poháru v Senici na Hané. Počasí nám nepřálo, a tak se v sobotu odlétala jen dvě kola. V neděli bylo lépe, tak se dolétalo jedno kolo ze sobotní soutěže a potom začala nedělní. V té však Franta Zajíc odletěl pouze jeden let a model mu ulétl. Nenašel ho za celou dobu, co soutěž trvala, přestože měl v modelu dohledávání. Milan Šafler s Honzou Zajícem zdárně dolétali. Milan obsadil třetí místo a Honza byl v juniorech první, celkově patnáctý. Tak jsme odjeli zpět domů bez jednoho modelu. Během dalšího týdne začala opatření okolo epidemie koronaviru. Dozvěděli jsme se, že uzavřeli obec Litovel, kde jsme ještě minulou sobotu spali a večereli v místní restauraci. Tak v nás pěkně zatrnulo. Čtrnáct dní jsme se hlídali a telefonicky se informovali o svém zdraví, ale vše dopadlo dobře, nikdo z nás se nikde nenakazil.

Se zavřením škol a s vývojem dalších opatření přestal fungovat náš žákovský kroužek a byly zrušeny soutěže. To je však asi jediné z modelářské činnosti, v čem nás koronavirus omezil. Každý z nás dospělých a i některé děti modelaři také doma. A tak jsme začali stavět, na což by při soutěžní sezoně nezbyl čas. Zvláště pak naši juniorští reprezentanti potřebují nové modely. Postupně nám zakázali i zahraniční soutěže a cestovat, takže bychom se na ně ani nedostali. Nikdo z nás nevěděl ani dosud neví, jak dlouho to potrvá, a tak neustávají přípravy na další akce. V rámci procházek do parků a do přírody, které byly povoleny, jsme mohli i trénovat. Nejprve sami – po rodinách – a potom (jak následovalo uvolnění nařízení) i po menších skupinkách.

Za pěkného počasí nám plně vyhovovalo zemědělské letiště v Budčevsi. Patrik Švorc se svým novým modelem trénoval hlavně výšky a seřízení modelu. Komfortní nastavování za pomoci elektronického programátoru si Patrik velmi pochvaloval. Zvláště pak funkci ukončení letu v libovolném čase, která se využije hlavně při zalétávání nebo při letu přes terénní překážky. Dosahované výšky přes 100 m naznačují, že Patrik bude na soutěžích silným konkurentem i pro většinu seniorů.

Stavitel Zdeněk Švorc postavil čtyři modely kategorie P30. To je velká píle. Ještě připravuje další model pro Patrika kategorie F1B. Jen na jeho modely házel mu nějak nezbyvá čas. Vladka Švorcová již svůj model kategorie zalétávala. Zdá se, že velice zdárně. Teď už čeká na svůj první závod.

Honza Zajíc trénoval hlavně kroužení a ovládání svých modelů na vlečné šňůře. Jeho nový model se nastavuje mechanicky i elektronicky. Elektronické funkce zabraňují ulétnutí modelu na vlečné šňůře, kterou Honza již dvakrát naostro vyzkoušel. Za slabého větru už model docela dobře ovládá. Má různé modely - jeden krouží doleva a druhý krouží doprava. Není to ideální, ale má již tolik nalétáno, že mu nečiní problémy střídání tyto modely.

Jan Lambert trénoval s mechanickým modelem s třífunkčním časovačem, na který si pomalu zvyká. Nastavování je docela složité a vyladit takový model do všech optimálních letových režimů dá hodně zabrat. Chce to létat, létat a létat. Má příslib také nového elektronického modelu.

Milan Šafler dostavěl dva nové modely. Tak s námi také na letišti zalétával. Jeden model kategorie F1H, který mu už docela slušně létá. Druhý model kategorie A3. Jeho modely jsou vždy precizně postavené a velkou práci si dává i s povrchovou úpravou. Každý modelář má své specifické znaky, které na svých modelech používá, a liší se jimi od ostatních. Milan ladil svůj model kategorie A3 a najednou se po nastaveném čase nechtěl snášet k zemi, ale letěl do „nevidím“. Hodně daleko a vysoko, až už nebyl vidět. Bohužel i toto se stává.

Franta Zajíc měl štěstí a po měsíci obdržel SMS, že se našel jeho model nedaleko Senice na poli. Po telefonické domluvě si pro něj jel. Pán mu sdělil, že model je polámaný a není úplně kompletní. Při předávání nálezného a modelu se pán divil, že si pro takové trosky jel takovou dálku. Nezasvěcení lidé nemají ponětí, kolik takový model stojí a kolik hodin práce představuje jeho stavba. Tak doufáme, že se poštěstí a najde se i Milanův model.

Postupně jsme také vyrazili na výlety. Nejprve na kole po okolí, najeli jsme s dětmi 26 km. Potom jsme vyrazili na koloběžky kolem Malé Skály. Zvolili jsme okruh 16,5 km. Ze začátku trochu více do kopce, ale potom už jsme se „vezli“. Malou dešťovou přehánku jsme přečkali pod přístřeškem u kiosku. Pěkná projížďka byla zakončena zmrzlinou v Malé Skále a potom jsme se vydali vlakem zpět domů. Švorcovi si ještě vyšlápli pěšky po Prachovských skalách. Také jsme společně připravovali disciplíny na dětský den, který byl bohužel zrušen. Použijeme je na jiné akci nebo až za rok.

V současné době již s jistotou víme, že se letos neuskuteční MS juniorů v Rumunsku. Mistrovství republiky se snad na podzim odlétají. Překládají se termíny některých závodů. Jestli vše dopadne, jak se zatím rysuje, tak bude podzimní modelářská sezona velmi nabitá. Doufejme, že nám bude přát počasí, pěkně si zalétáme a opět budeme vozit cenné kovy. Čeká nás také stěhování, ale o tom až příště.

Děkujeme všem za podporu a přejeme pevné zdraví, ať se můžeme zase setkávat na akcích v našem městě.

František Zajíc

Fotbalisté nekopali do míče, ale do země

S tréninky na jarní část sezóny započala jednotlivá mužstva od poloviny ledna, když především využívala prostory ve víceúčelové sportovní hale v Kopidlně, případně dostupná hřiště s umělým povrchem pro přípravné zápasy. Tréninky byly zaměřeny především na zvýšení fyzické kondice a připravenosti na tuhé jarní boje. Do přípravy, stejně jako do ostatních životních činností, však silně zasáhl pojem covid-19, a sportovní život tak šel pochopitelně stranou. V návaznosti na kroky Ústředního krizového štábu pak bylo sdělení Výkonného výboru FAČR dne 7. 4. 2020, že pokračování amatérských soutěží představuje v současné době i nadcházejícím obdobím nepřijatelné zdravotní riziko, a veškeré tréninky i amatérské soutěže tím byly prakticky ukončeny.

Neustaly však klubové povinnosti, které musely i nadále pokračovat, ať už se jednalo o úpravu a údržbu hřiště, vybavení a sportovního zázemí, nebo administrativní úkony. Z této činnosti si dovoluujeme představit nejzákladnější či nejzajímavější skutečnosti: dlažba a terénní úpravy v prostoru občerstvení; postřik a hnojení hřiště; inovace zázemí občerstvení; úprava vstupu a pokladny; impregnace přístřešku udrny.

Samostatnou prací pak bylo vysazování nových stromků, kdy se podařilo v rámci dvou víkendů pro dva různé subjekty osázet připravené palouky a alespoň snad tak trochu i napomoci ke zlepšení budoucího životního prostředí. Počasí nám naštěstí přálo, sešlo se dostatečné množství „sazečů“, a podařilo se tak nasázet požadované množství

mladých doubků, čímž se potvrdilo, že tato činnost v přírodě má rozhodně smysl a dá se tedy předpokládat, že se nemusí jednat jen o ojedinělé akce. Stále nás také jistě bude čekat další množství práce a investic, ať už se bude jednat o další zkvalitnění sportovního zázemí, nebo informační techniky, a hřiště by si také např. zasloužilo renovaci příjezdové cesty, což se nakonec díky městu Kopidlno podařilo.

Samozřejmě mnohem raději bychom v těchto několika napsaných řádcích širokou veřejnost seznamovali se sportovními úspěchy, získanými trofejemi nebo zážitky, situace to však neumožnila. Pevně však věříme, že tak budeme v brzké budoucnosti moci učinit. Děkujeme za přízeň a podporu.

Vladimír Hnát

KOPIDLENSKÉ LISTY

čtvrtletník pro Kopidlensko | periodický tisk územního samosprávného celku | vydává město Kopidlno, IČ: 00271705 | adresa redakce: KVC Kopidlno, Hilmarova 86, 507 32 Kopidlno, tel.: 776 080 190, e-mail: kopidlenskelisty@kopidlno.cz | redakční rada: Michaela Havelková (předsedkyně), Jana Čtvrtečková, Zdenka Gläserová Lebedová, Renata Holubová, Lenka Kropáčková, Hana Lhotáková, Jiří Machula, Andrea Mendlová, Ilona Pluhařová, Jana Tauchmanová | výkonný redaktor: Martin Žantovský | tiskne: TNM Print, Nové Město | ev. č. MK ČR E 11556 | vyšlo: 3. 7. 2020 | uzávěrka příspěvků do příštího čísla: 31. 8. 2020 | Některé příspěvky v Kopidlenských listech mohou vyjadřovat výhradně názory příspěvů. Starší čísla KL je možné zakoupit na MÚ Kopidlno. Má-li váš výtisk KL nějaký nedostatek, bude vám vyměněn u prodejce nebo na MÚ Kopidlno, případně vráceny peníze.